

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 12/12
Дана 03.12.2012. године
Београд

ОК

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Зорана Савића, председника већа, Мирјане Поповић, Душка Миленковића, Наде Зец и Милимира Лукића, чланова већа, уз учешће вишег судијског сарадника Марине Барбир, као записничара, у кривичном поступку против **окр. АА и др.**, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, бранилаца окривљених АА1, АА2 и АА3, адвоката АБ1, АБ2 и АБ3, окривљеног АА4 и његовог браниоца, адвоката АБ4, окривљеног АА5 и његових бранилаца, адвоката АБ и АБ5, браниоца окривљеног АА6, адвоката АБ6, браниоца окривљеног АА7, адвоката АБ7, браниоца окривљеног АА8, адвоката АБ8, браниоца окривљеног АА9, адвоката АБ9, браниоца окривљеног ВВ, адвоката ВБ, браниоца окривљеног ВВ1, адвоката ВБ1, браниоца окривљених ВВ2 и ВВ3, адвоката ВБ2, браниоца окривљеног ВВ4, адвоката ВБ4, окривљеног ВВ5, браниоца окривљене ВВ6, адвоката АБ, браниоца окривљеног ВВ7, адвоката ВБ7, окривљеног ВВ8, браниоца окривљеног ВВ9, адвоката ВБ1, браниоца окривљеног ГГ, адвоката ВБ7 и Тужиоца за организовани криминал, изјављеним против **пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр.114/10 од 23.05.2011. године, након одржане седнице већа у дане 26.-29. новембра 2012. године**, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца Миленка Мандића, окривљених АА1, АА2, АА3 и њихових бранилаца, адвоката АБ2 и АБ3, присуству окривљеног АА4 и његових бранилаца, адвоката АБ4 и ВБ8, присуству окривљеног АА5 и браниоца окривљених АА5, АА и ВВ6, адвоката АБ и по заменичком пуномоћју за овог адвоката - адвоката ВБ5, окривљеног АА6 и његовог браниоца, адвоката АБ6, окривљеног АА7 и његовог браниоца, адвоката АБ7, уједно и браниоца окривљеног ГГ1, окривљеног АА8 и његовог браниоца, адвоката АБ8, окривљеног АА9 и његовог браниоца, адвоката АБ9, окривљеног ВВ и браниоца по заменичком пуномоћју за адвоката ВБ, адвоката ВБ3, окривљеног ВВ1, окривљеног ВВ4 и његовог браниоца, адвоката ВБ4, окривљене ВВ6, окривљеног ВВ9, а у одсуству уредно позваних окривљеног АА, ВВ2 и ВВ3 и њиховог браниоца, адвоката ВБ2, браниоца окривљених ВВ1 и ВВ9, адвоката ВБ1, окривљених ВВ7 и ГГ и њиховог браниоца, адвоката ВБ7, након одржаног већања и гласања у седници већа дана 03.12.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

I

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљене ВВ6, адвоката АБ, браниоца окривљених ВВ2 и ВВ3, адвоката ВБ2, окривљеног ВВ8, браниоца окривљеног ГГ, адвоката ВБ7 и браниоца окривљеног ВВ4, адвоката ВБ4 а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр.114/10 од 23.05.2011. године у односу на окривљене ВВ6, ГГ2, ВВ2, ВВ3, ГГ1, ГГ3, ВВ8, ГГ4, ГГ6, ГГ и ВВ4 **ПОТВРЂУЈЕ, осим у делу одлуке о трошковима поступка.**

II

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења, К.По1 бр.114/10 од 23.05.2011. године и то:

III/1

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ окривљеног АА5 и његовог браниоца, адвоката АБ, бранилаца окривљених АА1, АА2 и АА3, адвоката АБ1, АБ2 и АБ3, окривљеног АА4 и његовог браниоца, адвоката АБ4, браниоца окривљеног АА6, адвоката АБ6, браниоца окривљеног АА7, адвоката АБ7, браниоца окривљеног АА9, адвоката АБ9, браниоца окривљеног ВВ, адвоката ВБ, браниоца окривљеног ВВ7, адвоката ВБ7 и поводом ових изјављених жалби а по службеној дужности у односу на окривљене АА8, ВВ1, ВВ9, ГГ5, ВВ5, ВВ6, ВВ2, ГГ2, ВВ8, ГГ4, ВВ3, ГГ1, ГГ3 и ГГ6 тако што Апелациони суд у Београду

према окривљенима АА5, АА1, АА2, АА3, АА4, АА6, АА7, АА9, ВВ, ВВ7, АА8, ВВ1, ВВ9, ГГ5, ВВ5, ВВ6, ВВ2, ГГ2, ВВ8, ГГ4, ВВ3, ГГ1, ГГ3 и ГГ6 на основу члана 422 тачка 3 ЗКП,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да су:

у периоду од неутврђеног датума и месеца током 2004. године до 13.09.2007. године, на територији Републике Србије, Црне Горе, Румуније, Македоније, Хрватске, Румуније, Аустрије, Б и Х и Мађарске, са умишљајем, свесни да је њихово дело забрањено, постали припадници организоване криминалне групе коју је организовао окривљени АА, заједно са више НН лица, ради вршења тешког кривичног дела са циљем да ради стицања добити у дужем временском периоду, по напред утврђеним задацима и улогама организатора и сваког члана групе и правилима интерне контроле и дисциплине чланова и спремност за примену насиља и застрашивања, уз коришћење привредних и пословних структура, планирали и вршили криминалну делатност у међународним размерама и користили праће новца и незаконито стечене добити уз утицај дела организације на поступање извршних органа, врше кривична дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ, за које кривично дело је Кривичним закоником прописана казна затвора у трајању дужем од три године,

тако што су у оквиру планиране активности криминалне групе, плански и континуирано остваривали комуникацију, међусобно планирали и договарали набавку, међународни и унутрашњи превоз и складиштење правих и лажних марки цигарета, познатих произвођача, па су користећи пословне структуре и везе предузећа "СС4" из Подгорице, који је вишегодишњи увозник цигарета за подручје Црне Горе вршили увоз цигарета у Црну Гору преко предузећа „_“ и предузећа „_“, регистрованих у држави Делавер, САД и предузећа „_“, чији је власник окривљена АА2, регистрованог на Кипру, која су у формалном власништву окривљених АА1 и АА3 за која предузећа је окривљена АА2 овлашћена да располаже средствима по више жиро-рачуна, организовали увоз цигарета преко Луке Бар у Републику Црну Гору, њихову наводну продају и раздуживање преко предузећа "СС5" из Призрена, слободних царинских продавница – тзв. „фри шопова“ на подручју Црне Горе, и на други неутврђени начин, прикривање и складиштење у нерегистрованим магацинима у Подгорици, а потом организовано пребацивање преко царинске линије Црне Горе и Србије, са избегавањем мера царинског надзора у Републику Србију ради продаје и даљег кријумчарења на територију Републике Хрватске, Мађарске, Румуније, Аустрије, Словеније и друге државе Европске уније, плански и континуирано преносили цигарете преко царинске линије, избегавајући мере царинског надзора, организовали растурање и прикривање таквих цигарета преко организоване мреже препродаваца и посредника, продавали исте за готов новац без евидентирања тог промета и без обрачуна и плаћања јавних дажбина, па су тако:

-окривљени АА1 и окривљени АА3, у оквиру плана групе, на основу налога организатора – окривљеног АА, преко предузећа уговарали куповину цигарета у Црну Гору, међународни транспорт, растурање и продају физичким лицима за готов новац, па је окривљени АА1 преко предузећа „_“, регистрованог у држави Делавер, САД, и предузећа „_“, са седиштем у Никозији, на Кипру, вршио набавке цигарета из Дубаија и Грчке, а окривљени АА3 преко предузећа „_“, са седиштем у Делавер, САД, и других предузећа, чији нису формални власници, ради набавке цигарета заједно организовали преношење преко царинске линије, без царинског надзора на територији Републике Србије, Мађарске и Румуније;

-окривљена АА2, вршила административне и књиговодствене послове приликом куповине, међународног транспорта, складиштења, продаје и плаћања неоцарињених цигарета са овлашћењем располагања новчаним средствима предузећа „_“, „_“ и „_“, вршила плаћање цигаретља које су избегле царински надзор, а ради прикривања кријумчарења цигарета сачињавала исправе неистините садржине о промету цигарета;

-окривљени АА4, у оквиру плана криминалне групе, основао и организовао рад нерегистрованих магацинских простора за неоцарињене цигарете у Подгорици и Пљевљима, на територији Црне Горе, које је преузимао након њихове наводне продаје другим предузећима и фиктивног раздуживања преко слободних царинских продавница на територији Црне Горе, успоставио мрежу купаца на територији Републике Србије и организовано преношење преко царинске линије између Црне Горе и Србије, ради даље продаје и даљег растурања неоцарињених цигарета, прикупљао новац у готовом од мреже

препродаваца и предавао исти окривљеном АА;

-окривљени АА5, у оквиру плана криминалне групе, преносио усмене налоге организатора, окривљеног АА, припадницима групе којима даје налоге за криминално поступање у организованом растурању неоцарињених цигарета, прикупља и преноси новац у готовом, остварен продајом неоцарињених цигарета на илегалном тржишту;

- окривљени ВВ5, прекорачујући и невршећи своја службена овлашћења полицијског службеника Министарства унутрашњих послова РС, помогао члановима криминалне групе да преносе прикривене цигарете преко царинске линије и избегну мере царинског надзора, омогућавао пролаз возила која су у скровитим местима превозили неоцарињене цигарете, помогао да транспорт избегне контролу и откривање од стране полицијских и царинских службеника;

- окривљена ВВ6, прикривала и уништавала интерну евиденцију о врсти и количини неоцарињених цигарета ради прикривања деловања организоване криминалне групе, извршених кривичних дела и учинилаца;

-окривљени АА6, АА8, АА9, АА7, ВВ, ВВ2 и ВВ1 организовали преношење преко царинске линије, избегавајући мере царинског надзора, продају и растурање неоцарињених цигарета преко организоване мреже препродаваца и посредника на територију Републике Србије, Румуније, Мађарске и Хрватске;

-окривљени ВВ7, ГГ2, ВВ8, ВВ9, ГГ4, ВВ4, ГГ5, ВВ3, ГГ1, ГГ3 и ГГ6, плански и континуирано остваривали превоз и преношење цигарета преко царинске линије и избегавање царинског надзора за организовану мрежу препродаваца и посредника кријумчарених цигарета на територији Републике Србије, Румуније, Мађарске, Хрватске и Аустрије,

-чиме би извршили кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ („Службени гласник РС“ бр.85/05),

III/2

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ бранилаца окривљене АА2, адвоката АБ1, АБ2 и АБ3, окривљеног АА и по службеној дужности у односу на окривљене АА1, АА3, АА4, АА5, АА6, АА8, АА9, АА7, ВВ, ВВ1, ВВ9, ВВ7 и ГГ5, у погледу одлуке о кривичним санкцијама и окривљеног АА у делу одлуке о урачунавању притвора, тако што Апелациони суд у Београду, задржавајући као правилно утврђене казне затвора и новчане казне, због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ, за које су оглашени кривим, на основу одредби чланова 4,42, 45, 48, 50, 54 и 63 КЗ,

О С У Ћ У Ј Е

1.окривљеног АА1 на казну затвора у трајању од **4 (четири) године и 6 (шест) месеци**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 16.04.2010. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **5.000.000,00 (пет милиона) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

2.окривљеног АА3 на казну затвора у трајању од **4 (четири) године и 6 (шест) месеци**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 13.09.2007. године до 18.12.2009. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **5.000.000,00 (пет милиона) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

3.окривљену АА2 на казну затвора у трајању од **1 (једне) године и 6 (шест) месеци**, у коју ће јој се урачунати време проведено у притвору, почев од 13.09.2007. до 28.10.2008. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **1.000.000,00 (једног милиона) динара**, коју је дужна платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

4.окривљеног АА4 на казну затвора у трајању од **4 (четири) године и 6 (шест) месеци**, у коју казну ће му се урачунати време проведено у екстрадиционом притвору, почев од 29.10.2010. до 17.01.2011. и од 17.01.2011. до 22.12.2011. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **5.000.000,00 (пет милиона) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

5.окривљеног АА5 на казну затвора у трајању од **3 (три) године**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 07.05.2009. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **1.000.000,00 (једног милиона) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

6.окривљеног АА6 на казну затвора у трајању од **4 (четири) године**, у коју ће му се урачунати време проведено у екстрадиционом притвору од 26.05.2010. до 11.06.2010. и време проведено у притвору од 11.06.2010.

године, па до 14.6.2011. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **4.500.000,00 (четири и по милиона) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

7.окривљеног АА8 на казну затвора у трајању од **3 (три) године и 6 (шест) месеци**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 13.09.2007. до 04.11.2009. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **5.000.000,00 (пет милиона) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

8.окривљеног АА9 на казну затвора у трајању од **3 (три) године**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору почев од 13.09.2007. до 05.11.2009. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **4.000.000,00 (четири милиона) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

9.окривљеног АА7 на казну затвора у трајању од **3 (три) године**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 23.12.2008. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **4.000.000,00 (четири милиона) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

10.окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од **3 (три) године**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 15.05.2007. до 24.05.2007. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **3.000.000,00 (три милиона) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године;

11.окривљеног ВВ1 на казну затвора у трајању од **1 (једне) године**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 15.05.2007. до 24.05.2007. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **100.000,00 (сто хиљада) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора;

12.окривљеног ВВ9 на казну затвора у трајању од **1 (једне) године** и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **100.000,00 (сто хиљада) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора;

13.окривљеног ВВ7 на казну затвора у трајању од **1 (једне) године**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 03.10.2008. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **300.000,00 (три стотине хиљада) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора;

14.окривљеног ГГ5 на казну затвора у трајању од **1 (једне) године**, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 31.07.2007. до 18.01.2008. године и **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **300.000,00 (три стотине хиљада) динара**, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора,

те одређује да ће се окривљеном **АА** у изречену јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци урачунати и **време проведено у притвору од 13.09.2007. до 10.06.2011 године.**

III/3

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ браниоца окривљеног **АА9**, адвоката **АБ9**, браниоца окривљених **АА1, АА2 и АА3**, адвоката **АБ3** и по службеној дужности у односу на окривљене **АА, АА4, АА6, АА7, АА8, АА9, ВВ, АА5 и ВВ5**, у делу одлуке о паушалу, тако што Апелациони суд у Београду окривљене **АА, АА4, АА6, АА7, АА8, АА9, ВВ, АА5 и ВВ5**, **ОБАВЕЗУЈЕ** да на име паушала у корист буџетских средстава суда уплате износе од **по 20.000,00 динара**, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

У преосталом делу жалбе окривљеног **АА**, окривљеног **АА5** и његовог браниоца, адвоката **АБ**, бранилаца окривљених **АА1, АА2 и АА3**, адвоката **АБ1 и АБ2**, те **АБ3**, окривљеног **АА4** и његовог браниоца, адвоката **АБ4**, браниоца окривљеног **АА6**, адвоката **АБ6**, браниоца окривљеног **АА7**, адвоката **АБ7**, браниоца окривљеног **АА9**, адвоката **АБ9**, браниоца окривљеног **ВВ**, адвоката **ВБ**, браниоца окривљеног **ВВ7**, адвоката **ВБ7** и у целости жалбе браниоца окривљеног **АА5**, адвоката **АБ5**, браниоца окривљеног **АА**, адвоката **АБ**, браниоца окривљеног **АА8**, адвоката **АБ8**, браниоца окривљених **ВВ1 и ВВ9**, адвоката **ВБ1**, окривљеног **ВВ5**, **ОДБИЈАЈУ** се као неосноване.

III

УСВАЈАЊЕМ жалби окривљеног АА5 и бранилаца окривљених АА1, АА3 и АА2, адвоката АБ1 и АБ2 **УКИДА СЕ** решење о трошковима кривичног поступка осим трошкова паушала, садржано у пресуди Вишег суда у Београду, Посебног одељења, К.По1 бр.114/10 од 23.05.2011. године и у том делу списи предмета **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за борбу против организованог криминала, К.По1 бр.114/10 од 23.05.2011. године, окривљени АА, АА1, АА3, АА2, АА4, АА5, АА6, АА8, АА9, АА7, ВВ, ВВ1, ВВ9, ВВ7 и ГГ5 оглашени су кривим и то окривљени АА због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, а окривљени АА1, АА3, АА2, АА4, АА5, АА6, АА8, АА9, АА7, ВВ, ВВ1, ВВ9, ВВ7 и ГГ5 због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ.

Под тачком 2. изреке побијане пресуде, окривљени АА, АА1, АА3, АА2, АА4, АА5, АА6, АА8, АА9, АА7, ВВ, ВВ1, ВВ9, ВВ7 и ГГ5 оглашени су кривим да су извршили кривично дело кријумчарења из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Тачком 3. изреке побијане пресуде, окривљени ВВ6 је оглашена кривом због извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 КЗ.

Окривљени ВВ5 је под тачком 4. изреке првостепене пресуде оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја.

Тачком 5. побијане пресуде, окривљени ВВ4 оглашен је кривим због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ.

Окривљени ГГ2 је под тачком 6. изреке првостепене пресуде оглашен кривим због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ.

Окривљени ВВ3 и ВВ2 су под тачком 7. изреке првостепене пресуде оглашени кривим што су као саизвршиоци извршили кривично дело прикривање из члана 221 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Под тачком 8. изреке окривљени ГГ1 је оглашен кривим због извршења кривичног дела прикривања из члана 221 став 1 КЗ.

Окривљени ГГ3 је оглашен кривим под тачком 9. изреке првостепене пресуде да је извршио кривично дело прикривања из члана 221 став 1 КЗ.

Под тачком 10. изреке првостепене пресуде окривљени ВВ8 и окривљени ГГ4 оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело прикривање из члана 221 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Под тачком 11. изреке првостепене пресуде окривљени ГГ6 оглашен је кривим због извршења кривичног дела прикривања из члана 221 став 1 КЗ.

Окривљени ГГ је оглашен кривим под тачком 12. изреке првостепене пресуде због извршења кривичног дела прикривања из члана 221 став 1 КЗ.

Првостепени суд је окривљеном АА за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од две године а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од пет година и шест месеци и новчану казну у износу од 10.000.000,00 динара, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од шест година и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. године, када је лишен слободе, па до пуштања на слободу након полагања јемства и новчану казну у износу од 10.000.000,00 динара.

Окривљеном АА1 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од десет месеци, за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од четири године и шест месеци и новчана казна у износу од 5.000.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 13.09.2007. до 16.04.2010. године и на новчану казну у износу од 5.000.000,00 динара.

Окривљеном АА3 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од десет месеци а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од четири године и шест месеци и новчана казна у износу од 5.000.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 18.12.2009. године и новчану казну у износу од 5.000.000,00 динара.

Окривљеној АА2 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од три месеца а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и казна затвора у трајању од две године и новчана казна у износу од 1.000.000,00 динара, те је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од две године и једног месеца, у коју ће јој се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 28.10.2008. године и новчану казну у износу од 1.000.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде.

Окривљеном АА4 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од десет месеци, за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од четири године и шест месеци и новчана казна у износу од 5.000.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору и то у екстрадиционом притвору, почев од 29.10.2010. до 17.01.2011. године и време проведено у притвору од 17.01.2011. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди и на новчану казну у износу од 5.000.000,00 динара.

Окривљеном АА5 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од три године и новчана казна у износу од 1.000.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и четири месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 13.09.2007. до 07.05.2009. године и новчану казну у износу од 1.000.000,00 динара.

Окривљеном АА6 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, а за кривично дело кријумчарења из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од четири године и новчан казна у износу од 4.500.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору и то у екстрадиционом притвору од 26.05.2010. до 11.06.2010. године и притвор од 11.06.2010. године, па до пуштања на слободу након полагања јемства и новчану казну у износу од 4.500.000,00 динара.

Окривљеном АА8 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од три године и шест месеци и новчана казна у износу од 5.000.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 04.11.2009. године и на новчану казну у износу од 5.000.000,00 динара.

Окривљеном АА9 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од седам месеци, а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од три године и новчана казна у износу од 4.000.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 13.09.2007. до 05.11.2009. године и на новчану казну у износу од 4.000.000,00 динара.

Окривљеном АА7 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од седам месеци, а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од три године и новчана казна у износу од 4.000.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и четири месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 23.12.2008. године и новчану казну у износу од 4.000.000,00 динара.

Окривљеном ВВ је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од три године и новчана казна у износу од 3.000.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и четири месеца, у коју ће му се рачунати време проведено у притвору, почев од 15.05.2007. до 24.05.2007. године и новчану казну у износу од 3.000.000,00 динара.

Окривљеном ВВ1 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 15.05.2007. до 24.05.2007. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара.

Окривљеном ВВ9 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца и новчану казну у износу од 100.000,00 динара.

Окривљеном ВВ7 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у износу од 300.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 03.10.2008. године и новчану казну у износу од 300.000,00 динара.

Окривљеном ГГ5 је за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у износу од 300.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у

притвору од 31.07.2007. до 18.01.2008. године и новчану казну у износу од 300.000,00 динара.

Првостепени суд је одредио да су окривљени дужни да изречене новчане казне плате у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, с тим што је одређено да уколико казну не плате у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, али не дуже од једне године.

Окривљена ВВ6 је због извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 КЗ осуђена на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју јој је урачунато време проведено у притвору, почев од 13.09.2007. до 13.03.2008. године.

Окривљени ВВ5 је због извршења кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. до 12.02.2008. године.

Окривљени ВВ4 је због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 21.03.2007. до 05.04.2007. године и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, изречена правоснажним решењем Комисије за царинске прекршаје Царинарнице Зрењанин бр. 10-П-55/07 од 19.07.2007. године, тако што се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне има рачунати као један дан казне затвора.

Окривљени ГГ2 је осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ.

Окривљени ВВ3 и ВВ2 су због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ осуђени на казне затвора у трајању од по четири месеца, у коју казну ће се окривљеном ВВ3 урачунати време проведено у притвору од 20.05.2007. до 28.05.2008. године.

Према окривљеном ГГ1 је због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања од две године, с тим што је одређено да ће се, уколико дође до опозива условне осуде, окривљеном у утврђену казну урачунати и време проведено у притвору од 15.04.2007. до 03.05.2007. године.

Окривљени ГГ3 је због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 15.04.2007. до 03.05.2007. године.

Окривљени ВВ8 је због извршења кривичног дела прикривање у саизвршилаштву из члана 221 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, почев од 15.05.2007. до 24.05.2007. године.

Окривљеном ГГ4 је због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања од две године.

Окривљеном ГГ6 је због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања од две године, а на исту кривичну санкцију је осуђен и окривљени ГГ због извршења кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ.

На основу члана 87 КЗ, према окривљенима АА, АА1, АА3, АА2, АА5, АА9, АА7, ВВ, ВВ1, ВВ9, ВВ2, ВВ3, ГГ1, ГГ3, ГГ2, ГГ6, ВВ4, ГГ4 и ВВ8 изречена је мера безбедности одузимања предмета, те су од окривљених ГГ1, ГГ3, ГГ2, ГГ6 и ВВ2 одузете све цигарете ближе означене у потврдама о одузетим предметима; од окривљеног ГГ1 теретно моторно возило марке „_“, од окривљеног ГГ3 теретно моторно возило марке „Man“ и прикључно возило марке „:“, од окривљеног ГГ2 теретно моторно возило марке „_“, од окривљеног ВВ3 теретно моторно возило тегљач марке „_“, од окривљеног ВВ9 теретно моторно возило марке „_“ тип „_“, од окривљеног ВВ4 теретно моторно возило шлепер марке „_“ и полуприколица марке „_“, а од окривљених АА, АА1, АА3, АА2, АА5, АА9, АА7, ВВ1, ГГ1, ГГ3, ВВ7, ВВ9, ВВ, ГГ, ГГ4 и ВВ8 сви мобилни телефони ближе означени у потврдама о одузетим предметима, као и одузете картице уз те телефоне.

На основу одредбе члана 230 став 3 КЗ, од окривљених АА1, АА4, АА6, АА7, ВВ, ВВ7, ВВ4 и ГГ5 одузете су све цигарете, ближе означене у потврдама о привремено одузетим предметима и по потврдама о одузетим предметима од СС и СС1, као у списима предмета.

На основу члана 230 став 4 КЗ, од окривљеног ВВ7 одузето је теретно моторно возило марке „Mercedes“, а од окривљеног ГГ5 теретно моторно возило марке „Skania“.

На основу одредби члана 91, 92 став 1 КЗ и члана 513 став 1 и 2 и 515 ЗКП, одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то: од окривљеног АА новац у износу од 5.100 еура и 25 кипарских фунти, од окривљеног АА6 новац у износу од 19.900 еура, од окривљеног АА4 новац у износу од 1.400 еура, од окривљеног АА3 новац у износу од 5.650 еура, од окривљеног АА5 новац у износу од 125.155 еура и од окривљеног ВВ новац у износу од 920 еура.

Окривљени АА, АА1, АА3, АА2, АА5, АА4, АА6, АА7, АА8, АА9, ВВ, ВВ9, ВВ1, ВВ7 и ГГ5 су обавезани да солидарно плате износ од 933.010.274,43 динара, а на име преосталог дела прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичног дела у корист буџетских средстава Републике Србије, у року од 60 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Окривљени су обавезани да у року од 15 дана по правоснажности пресуде плате трошкове кривичног поступка, чију ће висину суд утврдити посебним решењем, а да у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења плате на име паушала и то окривљени АА, АА1, АА3 и АА4 износе од по 100.000,00 динара, окривљени АА6, АА7, АА8, АА9 и ВВ износе од по 50.000,00 динара, окривљена АА2, АА5 и ВВ5 износе од по 30.000,00 динара, а окривљени ВВ1, ВВ2, ВВ4, ГГ6, ВВ6, ВВ7, ГГ2, ВВ8, ВВ9, ГГ4, ГГ5, ВВ3, ГГ1, ГГ3, ГГ износе од по 20.000,00 динара.

На основу одредбе члана 355 тачка 2 ЗКП-а, окривљени ВВ2, ВВ4, ГГ6, ВВ5, ВВ6, ГГ2, ВВ8, ГГ4, ВВ3, ГГ1 и ГГ3 ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, а окривљени ГГ да је извршио кривично дело помагање учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 КЗ, те је одређено да трошкови поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду и предмет врати на поновно одлучивање или исту преиначи у погледу одлуке о казни за све оптужене, тако што ће оптуженима утврдити строжије појединачне казне затвора за оба кривична дела у оквиру законског максимума, те им изрећи строжије јединствене казне и знатно више новчане казне, те отклонити примену одредаба члана 64 и 65 КЗ, којима су изречене условне осуде и изрећи ефективне казне затвора;

-бранилац окривљеног АА5, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да буде обавештен о седници већа другостепеног суда, предлажући да Апелациони суд преиначи побијану пресуду у односу на окривљеног АА5 и донесе одбијајућу пресуду за кривично дело из члана 346 став 2 КЗ, а за кривично дело из члана 230 став 2 КЗ донесе ослобађајућу пресуду или побијану пресуду укине и списе предмета врати на поновно одлучивање или побијану пресуду преиначи тако што ће за кривично дело из члана 346 став 2 КЗ донети одбијајућу пресуду, а за кривично дело из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ „драстично“ ублажити казну и укинути меру безбедности одузимања предмета;

-бранилац окривљеног АА5, адвокат АБ5, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, предлажући да Апелациони суд у Београду побијану пресуду у односу на окривљеног АА5 преиначи и окривљеног ослободи од кривице или исту преиначи тако што ће му изрећи блажу казну или пресуду укине и списе предмета врати на поновно суђење, те је затражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљене ВВ6, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са захтевом да буде обавештен о седници већа другостепеног суда и жалбеним предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се окривљеној ВВ6 изрећи ослобађајућа пресуда или побијана пресуда укине и списи предмета врате на поновно суђење;

-окривљени АА5, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о мери безбедности, одлуке о одузимању имовинске користи, одлуке о трошковима кривичног поступка, уз предлог да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће га ослободити од оптужбе или му изрекне условну осуду или побијану пресуду укине и списе предмета врати на поновно суђење;

-окривљени АА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији, одлуке о мери безбедности, одлуке о одузимању имовинске користи, о трошковима поступка и паушалу, уз предлог да Апелациони суд побијану пресуду преиначи и ослободи га од оптужбе за оба кривична дела, те да га ослободи од обавеза плаћања имовинске користи, трошкова поступка и паушала, те да изврши повраћај предмета који су привремено одузети или да побијану пресуду укине и списе предмета врати на поновно суђење и то суду редовне надлежности, те је тражио да заједно са својим браниоцем буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у односу на окривљеног АА побијану пресуду преиначи тако што ће га ослободити оптужбе или исту укине и списе предмета врати на поновно суђење или преиначи тако што ће драстично смањити казну коју је изрекао првостепени суд, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-браниоци окривљеног АА1, АА3 и АА2, адвокати АБ1 и АБ2, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одузимању имовинске користи, трошковима поступка и имовинско-правном захтеву, уз предлог да Апелациони суд у Београду након одржане седнице о којој ће обавестити браниоце и окривљене, преиначи и према окривљенима АА1, АА3 и АА2 за кривично дело из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ одбије оптужбу, а на основу члана 355 тачка 2 ЗКП окривљене ослободи од оптужбе да су извршили кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ, те преиначи меру безбедности и окривљеном врати одузете предмете, те да преиначи одлуку о одузимању имовинске користи и изврши повраћај износа од 5.650 еура АА3, те их ослободи обавезе солидарног сношења износа од 933.010.274,43 динара, а окривљене ослободи дужности плаћања трошкова кривичног поступка и паушала;

-бранилац окривљених АА1, АА2 и АА3, адвокат АБ3, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама, мерама безбедности одузимања предмета, одузимању имовинске користи и трошкова кривичног поступка, уз предлог да се побијана пресуда укине и списи врате на поновно суђење или да се пресуда у односу на окривљене АА1, АА3, АА2 преиначи тако што ће исти бити ослобођени од оптужбе, те у складу с тим преиначити првостепена пресуда у делу одлуке о мери безбедности и одузимању имовинске користи, тако што би се окривљеном АА3 вратили одузети предмети, а остали ослободили обавезе плаћања имовинско-правног захтева, паушала и трошкова поступка, у сваком случају утврдити да је у односу на окривљене АА1, АА3 и АА2 наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за кривично дело из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ или да се побијана пресуда у односу на окривљене преиначи тако што ће се окривљенима изрећи кривична санкција у краћем временском трајању и са нижим новчаним износима, без одузимања имовинске користи, а да се такође ослободе обавезе да солидарно плате имовинско-правни захтев, те да се преиначи у делу одлуке о мери безбедности у погледу одузимања цигарета, те је тражила да заједно са окривљенима буде обавештена о седници већа другостепеног суда;

-окривљени АА4, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, мери безбедности, одузимању имовинске користи и трошковима поступка, с предлогом да се побијана пресуда укине и списи предмета врате на поновно суђење или да се иста преиначи тако што ће га суд ослободити од оптужбе, преиначити у погледу мере безбедности, тако што се неће одузети цигарете, те имовинска корист у износу од 1.400 еура и ослободити обавезе да солидарно плати износ од 933.010.274,43 динара, те ослободити плаћања паушала и трошкова поступка, а у сваком случају се утврди да се оптужба одбија за кривично дело из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, услед застарелости кривичног гоњења, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА4, адвокат АБ4, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да се жалба усвоји, побијана пресуда укине и списи предмета врате на поновно суђење или да се првостепена пресуда преиначи тако што ће се окривљени АА4 ослободити од оптужбе, те је тражио да буде обавештен заједно са окривљеним о одржавању седнице већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА6, адвокат АБ6, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда укине и списи предмета врате на поновни поступак и одлуку или да се иста преиначи у смислу жалбених навода, те је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА8, адвокат АБ8, због битне повреде одредаба ЗКП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљеном АА8 изрекне блажа казна или иста укине и

списи предмета врате на поновно одлучивање, те је тражила да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА7, адвокат АБ7, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, предлажући да Апелациони суд у Београду у односу на кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ у односу на окривљеног АА7 донесе пресуду којом се одбија оптужба, у односу на кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ побијану пресуду укине и списе предмета врати на поновно суђење и то стварно и месно надлежном основном суду или у овом делу у односу на окривљеног АА7 пресуду преиначи тако што ће му изрећи казну затвора у краћем трајању и новчану казну у знатно нижем износу, а у погледу одузимања имовинске користи правилно применити закон и обавезивати окривљеног на плаћање нечега што није ни стекао, те је тражила да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА9, адвокат АБ9, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и списе предмета врати на поновно суђење, захтевајући да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат ВБ, због повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба ЗКП-а, одлуке о кривично-правним санкцијама, одузимању имовинске користи, трошковима поступка и имовинско-правним захтевима, уз предлог да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и донесе ослобађајућу пресуду или исту укине и списе предмета врати на поновно одлучивање или окривљеном ВВ изрекне мању казну затвора и мању новчану казну, те је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ВВ1, адвокат ВБ1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, предлажући да Апелациони суд након одржане јавне седнице о којој ће бити обавештен он заједно са окривљеним побијану пресуду преиначи изрицањем ослобађајуће пресуде према окривљеном ВВ1 или да побијану пресуду укине и списе предмета врати на нови поступак и одлуку;

-бранилац окривљених ВВ2 и ВВ3, адвокат ВБ2, због одлуке суда о казнама и мери безбедности, уз предлог да Апелациони суд преиначи побијану пресуду тако што ће окривљене ВВ2 и ВВ3 осудити на новчане казне или им изрећи условне осуде, а у односу на окривљеног ВВ3 отклони меру безбедности одузимања теретног возила тегљача марке „Мерцедес“, те је тражио да заједно са окривљенима буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ВВ4, адвокат ВБ4, због битне повреде

одредаба ЗКП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да се обавести о седници већа другостепеног суда и са жалбеним предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљеном изрекне казна затвора у краћем временском трајању или побијана пресуда укине и списи предмета врате на поновно одлучивање;

-окривљени ВВ5, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи или је врати на поновно одлучивање или усвоји предлог да остатак изречене казне затвора изврши на начин прописан одредбом члана 45 став 5 КЗ;

-бранилац окривљеног ВВ7, адвокат ВБ7, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, предлажући да Апелациони суд у односу на кривично дело из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ на основу члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП изрекне пресуду којом се оптужба одбија због апсолутне застарелости, а у односу на кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ уважи жалбу браниоца окривљеног и побијану пресуду укине и списе предмета врати на поновно суђење или је преиначи у погледу правне оцене дела у односу на окривљеног ВВ7 и осуди га за недозвољену трговину из члана 243 КЗ или сразмерно ублажи окривљеном изречену казну, те је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда. Бранилац окривљеног ВВ7 је изјавио и допуноу жалбе дана 26.03.2012. године, оставши при жалбеним предлозима и наводима;

-окривљени ВВ8, не наводећи посебан законски основ побијања првостепене пресуде, међутим, из текста жалбе се да закључити да пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, предлажући да му се да умеренија казна;

-бранилац окривљеног ВВ9, адвокат ВБ1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, уз предлог да Апелациони суд, након одржане јавне седнице о којој ће бити обавештен заједно са окривљеним ВВ9, побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеном ВВ9 изрећи ослобађајућу пресуду или побијану пресуду укине и списе предмета врати на поновни поступак и одлуку првостепеном суду;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат ВБ7, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, предлажући да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ГГ ослободити од оптужбе, те је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

У одговору на жалбу Тужиоца за организовани криминал, бранилац окривљених АА1, АА2 и АА3, адвокат АБ3, предложила је да се

изјављена жалба одбије као неоснована, а остаје при жалбеном предлогу да се побијана пресуда укине и списи предмета врате на поновно суђење или да се окривљени АА1, АА2 и АА3 ослободе од оптужбе.

У одговору на жалбу Тужиоца за организовани криминал, бранилац окривљених АА1, АА3 и АА2, адвокат АБ1, предложио је да је одбрана сагласна с предлогом ТОК-а да се побијана пресуда укине, али не из разлога наведених у жалби ТОК-а, већ у жалби бранилаца окривљених.

АА4 је у свом одговору на жалбу Тужиоца за организовани криминал предложио да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована, те је навео да у целости остаје код своје жалбе.

Одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал дала је бранилац окривљеног АА7, адвокат АБ7, те предложила да се жалба ТОК-а одбије као неоснована, те да се у односу на АА7 уважи жалба одбране.

Адвокат АБ9, за окривљеног АА9 је дао одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, предлажући да се побијана пресуда укине и списи предмета врате на поновно одлучивање.

Адвокат ВБ2, као бранилац окривљених ВВ2 и ВВ3, дао је одговор на жалбу јавног тужиоца, у ком је предложио да се жалба ТОК-а у односу на окривљене ВВ2 и ВВ3 одбије као неоснована.

Одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал дао је и бранилац окривљеног ВВ4, адвокат ВБ4, предлажући да се жалба јавног тужиоца у односу на окривљеног ВВ4 одбије као неоснована.

За окривљеног ВВ7, одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал дао је и адвокат ВБ7, као његов бранилац, предлажући да се жалба одбране у односу на окривљеног ВВ7 уважи, а жалба ТОК-а одбије као неоснована.

Адвокат АБ7 дала је одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал у својству браниоца окривљеног ГГ1, уз предлог да се изјављена жалба одбије као неоснована и првостепена пресуда у односу на окривљеног ГГ1 потврди или преиначи тако што ће се у односу на кривично дело злочиначког удруживања из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ донети пресуда којом се оптужба одбија или пресуда укине и списи предмета врате на поновно суђење.

У одговору на жалбу Тужиоца за организовани криминал, бранилац окривљеног ГГ, адвокат ВБ7, предложио је да се жалба одбије као неоснована, а уважи жалба одбране за окривљеног ГГ и исти ослободи од оптужбе.

Поднеском Ктж.бр.52/12 од 12.06.2012. године, Апелациони јавни тужилац у Београду предложио је да се жалба Тужиоца за организовани криминал усвоји, побијана пресуда укине у целости или преиначи у погледу

правне оцене дела у односу на оптужене ГГ2, ВВ2, ВВ3, ГГ1, ГГ3, ВВ8, ГГ4, ГГ6 и ГГ и њихове радње правно квалификују као кривично дело кријумчарења из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ и у погледу одлуке о казни за све оптужене, тако што ће оптуженима утврдити строжије појединачне казне затвора за оба кривична дела у оквиру законског максимума, те им изрећи строжије јединствене казне затвора и знатно више новчане казне, отклонити примену одредби члана 64 и 65 КЗ, као и изречене условне осуде и изрећи ефективне казне затвора.

Разматрајући списе предмета и побијану пресуду, а по оцени навода изнетих у изјављеним жалбама, одговорима на жалбу ТОК, те мишљењу надлежног тужиоца, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је, након одржане седнице већа у дане 26.-29. новембра 2012. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца Миленка Мандића, окривљених АА1, АА2, АА3 и њихових бранилаца, адвоката АБ2 и АБ3, присуству окривљеног АА4 и његових бранилаца, адвоката АБ4 и ВБ8, присуству окривљеног АА5 и браниоца окривљених АА5, АА и ВВ6, адвоката АБ и по заменичком пуномоћју за овог адвоката - адвоката ВБ5, окривљеног АА6 и његовог браниоца, адвоката АБ6, окривљеног АА7 и његовог браниоца, адвоката АБ7, уједно и браниоца окривљеног ГГ1, окривљеног АА8 и његовог браниоца, адвоката АБ8, окривљеног АА9 и његовог браниоца, адвоката АБ9, окривљеног ВВ и браниоца по заменичком пуномоћју за адвоката ВБ, адвоката ВБ3, окривљеног ВВ1, окривљеног ВВ4 и његовог браниоца, адвоката ВБ4, окривљене ВВ6, окривљеног ВВ9, а у одсуству уредно позваних окривљеног АА, ВВ2 и ВВ3 и њиховог браниоца, адвоката ВБ2, браниоца окривљених ВВ1 и ВВ9, адвоката ВБ1, окривљених ВВ7 и ГГ и њиховог браниоца, адвоката ВБ7, након одржаног већања и гласања у седници већа дана 03.12.2012. године, нашао:

жалба окривљеног АА основана је у само делу који се тиче урачунавања притвора у изречену казну; жалбе окривљеног АА5 и његовог браниоца, адвоката АБ, бранилаца окривљених АА1, АА2 и АА3, адвоката АБ1 и АБ2, те АБ3, окривљеног АА4 и његовог браниоца, адвоката АБ4, браниоца окривљеног АА6, адвоката АБ6, браниоца окривљеног АА7, адвоката АБ7, браниоца окривљеног АА9, адвоката АБ9, браниоца окривљеног ВВ, адвоката ВБ, браниоца окривљеног ВВ7, адвоката ВБ7 основане су у делу у коме се указује да је у односу на кривично дело из члана 346 став 2 ЗКП наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења; жалбе адвоката АБ9 и АБ3 основане су и у делу у ком се указује да је неправилна одлука о паушалу, жалба окривљеног АА5 и адвоката АБ1 и АБ2 основане су и у делу који се тиче трошкова поступка, док су жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА5, адвоката АБ5, браниоца окривљених ВВ6 и АА, адвоката АБ, браниоца окривљеног АА8, адвоката АБ8, браниоца окривљених ВВ1 и ВВ9, адвоката ВБ1, браниоца окривљених ВВ2 и ВВ3, адвоката ВБ2, окривљеног ВВ5, окривљеног ВВ8, браниоца окривљеног ГГ, адвоката ВБ7 и браниоца окривљеног ВВ4, адвоката ВБ4, неосноване, како следи:

БИТНЕ ПОВРЕДЕ ОДРЕДАБА КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

ЧЛАН 438 СТАВ 1 ТАЧКА 2 ЗКП

Адвокати АБ1 и АБ2 те АБ7 сматрају да Специјално одељење Вишег суда у Београду није било овлашћено да донесе првостепену пресуду, будући да је за кривично дело из члана 346 став 2 ЗКП наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења те стога не постоје ни наводни чланови односно припадници групе, а не може постојати ни организована криминална група, при чему адвокат АБ7 истиче и да кривично дело кријумчарење спада у кривична дела за која је надлежан основни суд.

Слично овоме, и браниоци који сматрају да су радње окривљених погрешно квалификоване, јер је кривично дело из члана 346 КЗ конзумирано ставом 2 члана 230 КЗ, указују на стварну ненадлежност првостепеног суда.

Супротно овим ставовима, првостепени суд је био стварно надлежан како за вођење поступка, тако и за доношење пресуде, будући да околност да је, након доношења првостепене пресуде, за кривично дело из члана 346 став 2 ЗКП наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, не утиче на правилно засновану надлежност првостепеног суда, а став и овог суда је да кривично дело из члана 346 КЗ није конзумирано квалификованим обликом из става 2 кривичног дела из члана 230 КЗ.

ЧЛАН 438 СТАВ 1 ТАЧКА 8 ЗКП

Окривљени АА5 и АА те адвокати АБ1 и АБ2 указују да суд није потпуно решио предмет оптужбе. Ово стога што, према ставу ових одбрана, оптужницом ТОК Кт.С.19/07 прецизираном и измењеном дана 23.11.2010. године, као време извршења кривичних дела, означен је период од неутврђеног датума и месеца током 2004. године до 13.9.2007. године, а побијана пресуда се односи на радње од фебруара 2006. године до 13.9.2007. године.

Апелациони суд налази да наведено не представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 8 ЗКП јер, као што је правилно утврдио првостепени суд и, на страни 466 пресуде, дао објашњење, ТОК током поступка није пружио доказе из којих би се на несумњив начин могло утврдити да је ова организована криминална група деловала од неутврђеног дана и месеца 2004. године до фебруара 2006. године па је овај део изоставио у изреци, при чему је предмет оптужбе решен, јер су окривљенима стављена на терет кривична дела која су по својој природи трајна, а у односу на сваку, појединачно инкриминисану радњу, првостепени суд је решио предмет оптужбе, па су изјављене жалбе у овом делу неосноване.

ЧЛАН 438 СТАВ 1 ТАЧКА 9 ЗКП

Окривљени АА5 и адвокат ВБ7 у својству браниоца окривљених ВВ7 и ГГ наводе и да је оптужба прекорачена и то, како окривљени АА5 сматра, тиме што га суд осуђује за радње које му се оптужницом не стављају на терет-посредно бављење продајом, растурањем, прикривањем и неуплаћивањем царине, што указује и адвокат ВБ7 у односу на окривљеног ВВ7 – јер се и на њега односи изрека у делу у ком се наводи продаја, растурање и прикривање

неоцарињене робе а тужилац му ставља на терет само преношење цигарета, док ВБ7 сматра и да је оптужба прекорачена у односу на окривљеног ГГ уношењем субјективних обележја кривице у изреку.

Чињеница да је у изреци првостепене пресуде, у делу где су инкриминисане радње организатора и чланова организоване криминалне групе, најпре уопштено описано којим радњама и на који начин су остварена битна обележја кривичног дела из члана 230 став 2 КЗ, не представља прекорачење оптужбе, будући да су појединачне радње сваког од окривљених понаособ, описане у наредном делу изреке. Уношење субјективних обележја кривичног дела је прецизирање изреке у складу са законом, у погледу оних елемената која представљају законску презумпцију, која током поступка није оспорена, такође не представља прекорачење оптужбе.

ЧЛАН 438 СТАВ 2 ТАЧКА 1 ЗКП

ТРАНСКРИПТИ РАЗГОВОРА

а) Мере надзора и снимања телефонских разговора

Оспоравајући законитост транскрипата телефонских разговора као доказа у конкретном кривичном поступку, окривљени АА5 и АА, њихов бранилац, адвокат АБ, адвокати АБ1, АБ2 и АБ3 као браниоци окривљених АА1, АА3 и АА2, окривљени АА4 и његов бранилац, адвокат АБ4, бранилац окривљеног АА6, адвокат АБ6, бранилац окривљеног АА8, адвокат АБ8, бранилац окривљеног АА7, адвокат АБ7 и бранилац окривљеног ВВ, адвокат ВБ, првенствено оспоравају валидност мера за снимање телефонских разговора окривљених и то у погледу следећих околности:

Ненадлежност истражног судије

Околност да је Специјалном тужилаштву поверена надлежност за одређивање мере снимања разговора тек 14.9.2007. године, решењем Републичког јавног тужиоца Ктр.ок. 20/07 а да је у конкретном случају, по ставу одбрана, истражни судија Окружног суда у Београду, као функционално ненадлежни судија, на предлог специјалног тужиоца, као ненадлежног тужиоца, одредио мере снимања, по налажењу овог суда не доводи у питање законитост снимљених телефонских разговора као доказа употребљеног у поступку. Ово стога што је, у складу са одредбом члана 232 ЗКП наредбе издао истражни судија Посебног одељења Окружног суда у Београду, на предлог специјалног тужиоца а који је био овлашћен да такав предлог стави у складу са Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала.

Непотпуно и неправилно сачињене наредбе за мере

АБ и АБ3 у изјављеним жалбама инсистирају на тези да су наредбе „фалсификоване“ односно да је тужилац искористио чињеницу да се односе на „неодређена“ лица – НН Мали, НН Друг, да су наводним исправкама

промењени бројеви телефона на које се односе наредбе и да чак и тада постоји период „непокривен“ мерама од 28.02.-07.3.2007. године.

Супротно наведеном, наредбе за снимање телефонских разговора у свему су издате у складу са одредбом члана 232 ЗКП те је у складу са истим наредбама спроведено и снимање телефонских разговора лица за која су постојали основи сумње да су учинила кривична дела те нема незаконитости на које ови браниоци указују, а што је и првостепени суд ценио приликом одбијања предлога да се транскрипти издвоје из списка предмета и о чему је страницама 491-495 дао детаљно образложење.

Кривична дела за које се може одредити мера надзора и снимања разговора

Како су наредбе издате за кривична дела примања и давања мита односно и друга кривична дела за која ниједан окривљени у конкретном поступку није оглашен кривим, а кривично дело кријумчарење није у тзв. каталогу кривичних дела из члана 232 ЗКП, у изјављеним жалбама се, и по овом основу, оспорава законитост издатих наредби, самим тим и законитост транскрипата разговора као доказа. Осим тога, указује се да се мере надзора могу користити само у односу на кривична дела која су учињена пре издавања наредбе.

На основу одредбе члана 232 ЗКП, надзор и снимање телефонских и других разговора односно комуникације, могло се одредити према лицу за које постоје основи сумње да је учинило кривично дело, а, на основу члана 504-љ ЗКП важећем у време издавања наредби, у ситуацији која се односила на припремање кривичног дела организованог криминала било је наведено да поред мера из члана 232 ЗКП могу се применити и још неке друге мере које изричито предвиђа члан 504-љ по врсти, условима и трајању, што значи да се упућујући карактер одредбе члана 504-љ у делу у коме се помиње члан 232 ЗКП односио само на мере које су овом посебном одредбом проширене и на случајеве у ситуацији када се припрема кривично дело организованог криминала, што води закључку да се односи на било које кривично дело организованог криминала укључујући и кривично дело кријумчарења, а не само кривична дела из како то првостепени суд наводи, каталога из члана 232 ЗКП. Мере за снимање разговора су одређене пре него што су кривична дела, за која су окривљени оглашени кривим, извршена, иако је одредбом члана 232 ЗКП прописано да се мера одређује ако постоје основи сумње да је лице према коме се мера одређује, само или са другим, извршило одређена кривична дела. Међутим, с обзиром на проведене доказе у току поступка, евидентно је су сви окривљени у односу на које је садржина транскрипата телефонских разговора била један од доказа, били добро повезани, а све у циљу вршења кривичног дела кријумчарења и да су наведена лица одређено време функционисала на такав, противправан, начин, дакле, и пре започињања тонског снимања то транскрипти обухватају само један период односно сегмент у континуираном вршењу овог кривичног дела, при чему је време извршења кривичних дела управо и одређено као у изреци, за период у коме је оптужба основану сумњу да су окривљени извршили кривична дела, доказала ван сваке сумње.

б) Интерпретације, коментари, вештачење гласа

Бранилац окривљеног АА6, наводи и да је суд погрешно ценио садржину разговора, вршећи, на основу бележака на траскриптима, замену саговорника, неутврђујући локације мобилних телефона са којих су разговори обављани итд. А што је по ставу овог браниоца од утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања. Осим тога, бранилац паушално оспорава и извршено вештачење гласова, указујући да ће на јавној седници ове наводе елаборирати, али, на јавну седницу није приступио, па се Апелациони суд у ове наводе није ближе упуштао јер се из жалбених навода не види у ком правцу и циљу се оспорава вештачење др ЕЕ. Увидом у списе предмета, Апелациони суд налази да је у односу на окривљеног АА6, осим на основу траскрипата телефонских разговора чињенично стање утврђено и на основу писмених доказа у списима и исказа окривљених ГГ1, ГГ3, окривљеног ГГ2, сачињених видео записа ГГ5, АА9, а затим и на основу дела одбране окривљеног АА7 па су изнети наводи, који се тичу примедби на сачињене транскрипте и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу локација са којих су обављани разговори, без утицаја на другачије одлучивање.

СЛУЖБЕНЕ БЕЛЕШКЕ

Супротно ставовима окривљених АА и АА4 те бранилаца окривљених АА1, АА2 и АА3, службене белешке о обавештењима примљеним од грађана подобне су да као доказ служе у конкретном кривичном поступку. Ово стога што се законитост процесних радњи цени према процесном закону који је важио у време предузимања радње. Како је Закоником о кривичном поступку („Сл.гласник РС“ 70/01...49/07), чланом 504ј било прописано да се искази и обавештења које је тужилац прикупио у преткривичном поступку могу употребити као доказ, али се одлука не може заснивати само на њима а одредба члана 504л став 2 ЗКП је предвиђала да јавни тужилац може од органа унутрашњих послова захтевати да предузме одређене радње и мере, то јасно произилази да се поменуте белешке могу користити као доказ, будући се пресуда не заснива само на њима.

ДОКАЗИ НА КОЈИМА СЕ ЗАСНИВА ЕКОНОМСКО ВЕШТАЧЕЊЕ

Окривљени АА4 и његов бранилац, адвокат АБ4, те бранилац окривљеног ВВ7, адвокат ВБ7 сматрају да интерне белешке, нотеси, свеске и сл. нису подобни да би служили као основ за извршено вештачење. Међутим, наведена писмена нису, у смислу одредбе става 2 члана 18 ЗКП, важећег у време вештачења односно одузимања поменутих предмета, сама по себи нити према начину прибављања у супротности са Уставом, потврђеним међународним уговором, нити су ЗКП или другим законом изричито забрањена, па је правилно првостепени суд исте поверио вештаку економске струке као предмет вештачења.

ЧЛАН 438 СТАВ 2 ТАЧКА 2 ЗКП

ИЗРЕКА

Адвокат АБ као бранилац окривљене ВВ6 наводи да је изрека неразумљива јер се у истој наводи да је окривљена ВВ6 у стану окривљеног АА прикривала интерну евиденцију за коју је знала да се односи на неоцарињене цигарете, па је неразумљиво како она може нешто да прикрива у туђем стану а осим тога у изреци је описано да је уништила четири листа формата А-4 а поменуте папире је полиција пронашла у стану.

Наведено не представља неразумљивост изреке јер је небитно где се врши прикривање трагова кривичног дела – за постојање кривичног дела из члана 333 КЗ је битно да учинилац има свест да на овај начин помаже учиниоцу да не буде откривен, те како је током поступка на несумњив начин утврђено да је окривљена ВВ6 имала свест да цепањем и бацањем интерне евиденције окривљеног АА истом помаже да не буде откривен у извршењу кривичног дела за које се може изрећи казна затвора преко пет година, то је правилно првостепени суд огласио кривом због извршења кривичног дела из члана 333 став 2 КЗ.

Непрецизност изреке која се односи на начин на који је окривљена прикрила евиденцију – „уништила“ бацањем и цепањем у ВЦ шољу и биде, није од битног утицаја јер је чињеница да је та 4 листа окривљена поцепала и бацила.

Окривљени АА, браниоци, адвокати АБ1 и АБ2, АБ9 и ВБ, наводе да је изрека неразумљива јер првостепени суд наводи, у делу одлуке о мери безбедности, да се од окривљених одузимају „сви телефони и картице“. Међутим, како је првостепени суд јасно навео да се одузимају телефони и картице уз те телефоне, као по потврдама о одузетим предметима, идентификујући окривљене на које се ова мера односи, то је изрека довољно прецизна и извршива у овом делу.

Адвокат АБ3 сматра да у изреци није описан субјективни однос учинилаца према кривичном делу, као битно обележје кривичног дела, јер се у изреци само наводи да су окривљени поступали „способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, са умишљајем, свесни да је њихово дело забрањено“. Овај суд налази да је субјективан однос јасно опредељен, као умишљај, па је жалба и у овом делу неоснована.

Окривљени АА5 и браниоци окривљених АА1, АА3 и АА2, адвокати АБ1 и АБ2, указују да је изрека пресуде неразумљива у делу у ком се тиче одлуке о трошковима поступка јер се окривљени обавезују да у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења, плате трошкове поступка чију ће висину одредити посебним решењем, у ком делу су ове жалбе основане, па како се овај део пресуде може издвојити без штете за пресуђење у преосталом делу, то је Апелациони суд, усвајајући жалбе, овај део пресуде укинуо и списе вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, одлучујући као у ставу III изреке.

НЕДОСТАТАК РАЗЛОГА О ОДЛУЧНИМ ЧИЊЕНИЦАМА

Организована криминална група

Бранилац окривљеног АА5, адвокат АБ5, окривљени АА, окривљени АА4 и његов бранилац, адвокат АБ4 указују да суд није дао разлоге нити у изреци описао одлучну чињеницу-постојање организоване криминалне групе.

Одредбом члана 346 став 1 и 2 КЗ било је прописано да ће се казнити затвором од три месеца до пет година ко организује групу или друго удружење која има за циљ вршење кривичних дела за које се може изрећи казна затвора од три године или тежа казна, а припадник групе или другог удружења из става 1. овог члана, казниће се затвором до једне године.

Да је окривљени АА организовао криминалну групу, чија делатност се огледала у томе што је организовао набавку цигарета преко предузећа окривљених АА3 и АА1, у Уједињене Арапске Емирате, у Грчку, Хрватску, Босну и Херцеговину и Немачку, користећи пословне везе које има као члан породице која је у власништву предузећа „СС4“ из Подгорице, које предузеће је између осталог и вишегодишњи овлашћени увозник цигарета за Републику Црну Гору, који међународни транспорт су реализовали окривљени АА3 и окривљени АА1, а потом у договору са окривљеним АА4 који је држао нерегистроване магацине, у који су биле смештене цигарете претходно допремљене и складиштене у бесцаринску зону Луке Бар и исте продавали приказујући да су фиктивно продаване и раздуживане, док су фактички преношене преко царинске линије Републике Србије и Црне Горе без царинског надзора, у циљу даље нелегалне продаје, коју продају су вршили по налогу АА, који је на основу интензивне телефонске комуникације са окривљенима АА3, АА1 и АА4 истима давао налоге везано за врсту и количину цигарета, начин и цену продаје истих, као и набавку и финансирање, те вршио контролу рада ових окривљених, све везано за његове планове, првостепени суд је утврдио на основу дела исказа окривљеног АА, исказа представника "СС4" и сведока СС2, на основу личне евиденције окривљеног, и напослетку садржином прислушких телефонских разговора, при чему су на страницама 368-372 образложења побијане пресуде дати јасни разлози о овој одлучној чињеници, супротно ставу у изјављеним жалбама.

Количина и вредност цигарета

Адвокат АБ, окривљени АА, браниоци окривљених АА1, АА3 и АА2, окривљени АА4 и адвокат АБ4, адвокат АБ8, адвокат АБ7 за окривљеног АА7, адвокат ВБ за окривљеног ВВ, адвокат АБ6 за окривљеног АА6 у погледу начина утврђивања количине и вредности неоцарињених цигарета, самим тим и вредности избегнутих царинских дажбина указују на битну повреду одредаба кривичног поступка, односно недостатак разлога о одлучним чињеницама јер је вештак економске струке, одустао од свог основног налаза и мишљења.

Такође оспоравајући утврђену количину и вредност цигарета, Тужилац за организовани криминал, потпуно супротно, сматра да је суд морао прихватити вештачење које је у потпуности сагласно са пронађеном и одузетом

интерном евиденцијом о количини и врсти цигарета, стањима цигарета по магацинима и продатим цигаретама, а по ком налазу и мишљењу је укупна вредност кријумчарених цигарета 3.414.923.781 динара а избегнути јавни приходи у износу од 5.152.803.669 динара.

Међутим, по налажењу овог суда, првостепени суд је количину и врсту цигарета које током поступка нису одузете утврдио збрајајући врсте и количине цигарета отпремљене из слободне царинске зоне Луке Бар, а које су, према извештају Управе царине Црне Горе, стигле у слободну царинску зону на предузеће „_“, који извештај је потврђен документацијом „_“, са количином цигарета која је допремљена у слободну царинску зону Луке Бар преко СС6, а на предузеће „_“ и са количином цигарета која се налазила код окривљеног АА4 и била предмет нелегалне трговине. Овако утврђена количина је умањена за количину цигарета која је легално, транзитом кроз Републику Србију из Републике Црне Горе испоручена, у бесцаринску зону Арад. Количина цигарета у односу на окривљене АА1 и АА3, утврђена је збрајањем врсте и количине цигарета наведене у документацији слободне царинске зоне у Луци Бар, према „_“, а која је отпремљена на основу фиктивне документације, јер током поступка нису изнети докази у прилог тези одбране да је предузеће „_“ заиста у бесцаринској зони продало цигарете одређене врсте и количине другом предузећу. У количину и врсту цигарета која се односи на окривљене АА3 и АА1 нису убрајане цигарете које су допремљене на „_“, а које су регуларно изашле са територије Републике Србије преко предузећа „_“ и отпремљене у слободну царинску зону у Румунију, а у односу на окривљеног АА4 количина и врста цигарета је утврђена на основу садржине комуникације овог окривљеног са осталима и на основу количине цигарета које су биле предмет испоруке из нерегистрованих магацина са територије Републике Црне Горе у организацији окривљеног АА4 и количине која је назначена у личној евиденцији окривљеног АА.

Ради утврђивања вредности предметних цигарета које су нелегалном трговином ступиле на територију Републике Србије, при чему нису биле предмет контроле царинских органа, суд је пошао од дела налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке ЕЕ1, а који део се односи на утврђивање вредности појединачних цигарета, објашњењу појмова „мастер-картон“, који се састоје од 50 боксова цигарета и „бокс“, што је општепозната чињеница - 10 паклица цигарета, при чему је вредност цигарета, с обзиром да нису постојали валидни подаци о вредности, као што браниоци окривљених указују у изјављеним жалбама, јасно и законито утврђена на основу одредби Царинског закона, којим одредбама је прописано на који начин се утврђује царинска вредност увезене робе, у случају да се иста вредност не може утврдити на основу других података, нпр.фактура отпремнице или цене исте или сличне количине робе када постоје подаци о тој роби, при чему је, по налажењу овог суда, правилно вредност цигарета неутврђене марке и произвођача утврђена у износу од 0,26 еура по паклици, односно 2,6 еура по боксу, као најнижа вредност одређена уопште за цигарете неутврђене марке и произвођача на основу царинских одредби.

Динарску вредност овако утврђене количине цигарета правилно је првостепени суд определио по курсу на дан 13.09.2007. године, јер је то време

до када су предузимане инкриминисане радње у конкретном случају, па су неосновани наводи одбране да је нејасно због чега је овај датум узет као датум обрачуна динарске противвредности утврђене вредности количине цигарета, а у односу на појединачно одузете количине цигарета од окривљених ВВ3, ГГ2, ВВ, ГГ1, ГГ3 и ГГ5 динарска противвредности је утврђена, логично, према датумима када су цигарете од ових окривљених и одузете.

Осим тога, суд је ради обрачуна износа за који нису обрачунати и плаћени јавни приходи такође користио део налаза и мишљења вештака који се односи на начин и поступак утврђивања висине стопе и обрачуна царине, акцизе и ПДВ-а, као јавних прихода, чије плаћање је било предвиђено прописима који су били на снази у време извршења кривичног дела, а који се односе на поступак увоза и царинења цигарета у Републици Србији. Стога су неосновани наводи жалби у којима се истиче да је суд вредност утврђивао за период од 2004. године, па до 13.09.2007. године.

Дакле, првостепени суд је на страницама 444-449, користећи методологију коју је у налазу и мишљењу изнео судски вештак, утврдио вредност неоцарињених цигарета као вредност царинске основице, а затим примењујући поступак обрачуна царинских и пореских оптерећења за цигарете утврдио укупну вредност од 821.055.970,73 динара, за који нису обрачунати и плаћени јавни приходи, у укупном износу од 945.604.978,13 динара, у ком износу је оштећен буџет Републике Србије, опредељујући, при томе, појединачно вредност цигарета у односу на окривљеног АА1 и АА3, те окривљеног АА4.

Дакле, правилно је, по налажењу овог суда, првостепени суд прихватио део налаза и мишљења вештака који се тиче начина утврђивања вредности појединих врста цигарета, у складу са царинским прописима, затим, методологију обрачуна јавних прихода, те у складу са изведеним доказима и на несумњив начин утврђеним чињеничним стањем, извео правилан закључак о вредности кријумчарених цигарета, односно висини неплаћених јавних прихода.

Околност да је вештак у свом допунском налазу и мишљењу од 21.06.2010. године практично одустао од основног налаза и мишљења, наводећи да је Буџету Републике Србије причињена штета у укупном износу од 50.126.664,28 динара, на основу расположивих доказа – књиговодствено-рачуноводствене документације, стога, с једне стране чини неоснованом жалбу Тужиоца за организовани криминал, а са друге, не доводи у питање правилност закључка првостепеног суда о количини и вредности кријумчарених цигарета, како се то указује у жалбама окривљених и њихових бранилаца, јер су ове чињенице правилно и потпуно утврђене на напред описани начин. .

Ово стога, што је вештак навео да је ово износ неплаћених дажбина на робу – цигарете које су затечене на територији Републике Србије . На овај начин вештак се упустио у правну оцену за коју није овлашћен, практично сам вршећи оцену изведених доказа. Како је првостепени суд на несумњив начин утврдио да су количине цигарета, ближе описане у изреци првостепене пресуде, прешле царинску линију између Републике Црне Горе и Републике Србије, то је оценом изведених доказа појединачно и у њиховој

међусобној повезаности, за коју је првостепени суд и овлашћен, правилно и утврдио вредност цигарета и износ неплаћених јавних прихода на ову робу, која методологија обрачуна у изјављеним жалбама практично није ни оспоравана.

Одузимање имовинске користи

Адвокат АБ као бранилац окривљеног АА5, сам окривљени АА5, окривљени АА, окривљени АА4, адвокат АБ7 за окривљеног АА7, адвокат ВБ за окривљеног ВВ, сматрају да у пресуди недостају разлози о одузимању имовинске користи од окривљених, и то позивањем на констатацију суда да се од окривљених одузима „преостали део имовинске користи“ и да је суд динарску противвредност обрачунао на дан 13.9.2007. године, а код обрачуна ценио и период од 2004. године.

Позивањем на недостатак разлога о начину утврђивања количине цигарета и вредности прибављене имовинске користи која се огледа у неплаћању јавних прихода на цигарете, адвокат АБ, као бранилац окривљеног АА5, сам окривљени АА5, окривљени АА, окривљени АА4 и адвокат АБ7 за окривљеног АА7 и адвокат ВБ за окривљеног ВВ, указују да у пресуди недостају разлози о одузимању имовинске користи од окривљених, при чему се указује да је нејасно шта првостепени суд у изреци првостепене пресуде подразумева под „преосталим делом имовинске користи“.

Од окривљеног АА, АА6, АА4, АА3, окривљених АА5, ВВ, суд је одузео новац који је код њих пронађен као део имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела, те је ове окривљене заједно са окривљенима АА1, АА2, АА7, АА8, АА9, ВВ9, ВВ1, ВВ7 и ГГ5 обавезао да солидарно плате износ од 933.010.274,43 динара, а на име преосталог дела прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичних дела, а у ком износу је оштећен Буџет Републике Србије и то управо за временски период наведен у изреци првостепене пресуде. Наиме, када се од износа од 945.604.978,13, у ком износу је оштећен буџет Републике Србије противправним понашањем окривљених, односно у ком износу су они прибавили имовинску корист одузме новац који је пронађен код поменутих окривљених као део имовинске користи прибављен извршењем кривичног дела (12.594.703.70 динара), долази се до износа од 933.010.274,43 динара, што је вредност имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела, те је правилно првостепени суд окривљене обавезао да солидарно плате наведени износ, при чему, имајући у виду да без обзира што је за кривично дело из члана 346 став 2 ЗКП наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, како су оглашени кривим да су кривично дело кријумчарење из члана 230/2 у вези става 1 КЗ извршили у саизвршилаштву значи да је свако од њих својим радњама битно допринео извршењу кривичних дела, па су неосновани наводи који се тичу наводно неправилне одлуке првостепеног суда да се имовинска корист солидарно накнади. Како је кривично дело кријумчарење кривично дело трајне природе, то је правилно за одређивање динарске противвредности имовинске користи првостепени суд узео курс на дан последње радње извршења кривичног дела. Појединачним наводима жалби који се тичу наводног одсуства разлога за одузимање затеченог новца код окривљених, односно тврдњи одбрана да су у питању легални приходи окривљених, биће детаљно разматрани у делу образложења ове пресуде, који се

тиче чињеничног стања.

Тужилац за организовани криминал оспорава одлуку о одузимању имовинске користи позивајући се на тезу да су количина и вредност кријумчарених цигарета погрешно обрачунати, те су стога погрешно обрачунати и неплаћени јавни приходи, а коју тезу је Апелациони суд претходно оценио неоснованом, те се тако жалбеним наводима Тужиоца за организовани криминал не доводи у питање ни правилност одлуке првостепеног суда о одузимању имовинске користи.

ЧЛАН 438 СТАВ 2 ТАЧКА 3 ЗКП

Употреба језика

Браниоци окривљених АА1 и АА2 те окривљеног АА3, адвокати АБ1, АБ2 и АБ3, сматрају да је право окривљених на одбрану повређено чињеницом да им није било омогућено да прате извођење доказа на језику који разумеју, јер су бројни писмени докази, који су на енглеском језику, изведени.

Међутим, из списка предмета најпре произилази да ова примедба није стављена током поступка а затим, документација на енглеском језику је преведена од стране судског тумача за енглески језик, ПП, па су жалбе и у овом делу оцењене неоснованим.

Изношење одбране

Окривљени АА4 и његов бранилац сматрају да је окривљеном АА4 повређено право на одбрану тиме што је саслушан једва осам дана од дана када је екстрадиран и када му је уручена оптужница, Увидом у списе предмета, Апелациони суд је утврдио да је првостепени суд, приликом узимања одбране окривљеног АА4, у свему поступио у складу са одредбом члана 4 ЗКП, а да према стању у списима предмета, не произилази да је окривљени тражио додатни рок за спремање и изношење одбране.

Израда пресуде

Адвокат АБ3 и окривљени АА4 у околности да им је писмени отправак првостепене пресуде достављен 9 месеци након њеног објављивања виде повреду права на одбрану односно указују да је окривљенима повређено право на суђење у разумном року. По налажењу Апелационог суда, ниједна одредба ЗКП која се тиче израде пресуде није повређена јер је председнику већа, у складу са чланом 360 став 1 ЗКП важећег у време израде пресуде, в.ф. председника Апелационог суда одредила рок за писмену израду пресуде, будући да је у питању изузетно сложен предмет. Право на суђење у разумном року није повређено управо због чињенице да је првостепени кривични поступак окончан за три године, те се, имајући у виду најпре број окривљених а затим количину изведених доказа, слободно може рећи, да је изузетно ефикасно и брзо спроведен.

ПОВРЕДЕ КРИВИЧНОГ ЗАКОНА

Прикривање из члана 221 став 1 КЗ

Тужилац за организовани криминал у изјављеној жалби указује да је првостепени суд учинио повреду закона, правно квалификујући инкриминисане радње окривљених ГГ2, ВВ2, ВВ3, ГГ1, ГГ3, ВВ8, ГГ4, ГГ6 и ГГ као кривично дело прикривање из члана 221 став 1 КЗ уместо кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ, јер, по ставу Тужилаштва, из утврђеног чињеничног стања јасно произилази да су ови окривљени имали свест о заједничком криминалном деловању посебно о подели улога у извршењу радње кривичног дела, међународном деловању, прикривању цигарета у посебно преправљена теретна возила, преношењу преко царинске линије а како је одредбом члана 112 став 30 КЗ прописано да када је радња кривичног дела описана трајним глаголом, у конкретном случају „бави“, то значи да је дело извршено када је радња извршена једном или више пута.

По налажењу Апелационог суда, правилно је првостепени суд радње ових окривљених квалификовао као кривично дело прикривање уместо као кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ закључујући да су окривљени ГГ2, ВВ3 и ВВ2 у саизвршилаштву, окривљени ГГ1 и окривљени ГГ3 протурали а сви осим ГГ2 и прикривали неоцарињене цигарете за које су знали да су прибављене кривичним делом кријумчарења, а за шта су били ангажовани од стране окривљених који су извршили кривично дело кријумчарења. Окривљени ВВ8 и ГГ4 су у саизвршилаштву извршили кривично дело прикривање препакујући претходно кријумчарене цигарете, док је окривљени ГГ6 кривично дело из члана 221 став 1 КЗ извршио прикривајући у гаражи своје куће неоцарињене цигарете које је претходно купио од НН лица. Окривљени ГГ је извршио кривично дело прикривање утоварујући у теретно возило цигарете за које је знао да су кријумчарене. Тужилац не спори овако утврђено чињенично стање, а Апелациони суд налази да се описане радње не могу сматрати радњама које указују да су се ови окривљени, у смислу одредбе члана 230 став 2 КЗ бавили растурањем (протурањем) или прикривањем неоцарињених цигарета, јер су обављали појединачно им поверене инкриминисане радње од стране саокривљених оглашених кривим за извршења кривичног дела кријумчарење. Ово тим пре, што се, супротно ставу Тужилаштва, на радњу извршења кривичног дела из става 2 члана 230 КЗ не може применити одредба члана 112 став 30 КЗ јер глагол „бавити“ по својој суштини искључује могућност да се под њим подразумева једном или два пута предузета радња, без других околности које би указивале да такво понашање, по квалитету и квантитету, указује да учинилац има свест да се том делатношћу бави.

Апсолутна застарелост кривичног гоњења за 346 став 2 КЗ

Окривљени АА5 и адвокат АБ, адвокати АБ1, АБ2 и АБ3 као браниоци окривљених АА1, АА3 и АА1, окривљени АА4 и његов бранилац, адвокат АБ4, бранилац окривљеног АА6, адвокат АБ6, бранилац окривљених

АА7 и ГГ1, адвокат АБ7, бранилац окривљеног ВВ, адвокат ВБ и бранилац окривљеног АА9, адвокат АБ9 истичу у изјављеним жалбама да је кривично гоњење за кривично дело из члана 346 став 2 КЗ застарело. Како је окривљенима стављено на терет да су у периоду од у периоду од неутврђеног датума и месеца током 2004. године до 13.09.2007. године, на територији Републике Србије, Црне Горе, Румуније, Македоније, Хрватске, Румуније, Аустрије, Б и Х и Мађарске, са умишљајем, свесни да је њихово дело забрањено, постали припадници организоване криминалне групе коју је организовао окривљени АА, а за које кривично дело је према Кривичном законнику („Сл.гласник РС“ 85/05) била запрећена казна затвора у трајању до 1 године, то је, у смислу члана 103 став 1 тачка 7 КЗ у вези члана 104 став 6 КЗ апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила дана 13.9.2011. године, пре него што су списи предмета достављени Апелационом суду на одлучивање поводом изјављених жалби.

С обзиром на наведено, Апелациони суд у Београду је, уважавајући жалбе ових окривљених и њихових бранилаца, те по службеној дужности, поводом изјављених жалби на основу члана 454 ЗКП у односу на окривљене АА8, ВВ1, ВВ9 и ГГ5, као и на окривљене који су првостепеном пресудом ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ а на који део пресуде се жалио Тужилац за организовани криминал, преиначио побијану пресуду и, на основу члана 422 став 3 ЗКП, према окривљенима одбио оптужбу да су извршили кривично дело из члана 346 став 2 КЗ, одлучујући као у ставу П/1 изреке ове пресуде, не упуштајући се ближе у жалбене наводе Тужиоца за организовани криминал који је је пресуду побијао услед битне повреде одредаба кривичног поступка у ослобађајућем делу.

Кривично дело из члана 346 став 1 и 2 КЗ није конзумирано квалификованим обликом кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ.

Окривљени АА и његов бранилац, бранилац окривљеног АА6 и бранилац окривљеног АА8, сматрају да је кривично дело из члана 346 став 1 и 2 КЗ конзумирано квалификованим обликом кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ.

Као што је претходно наведено, Апелациони суд налази да су ови наводи неосновани, будући да кривично дело злочиначко удруживање и кривично дело кријумчарење имају потпуно различите заштитне објекте, а појмови група у смислу члана 346 став 1 и 2 КЗ и организована мрежа препродаваца и посредника у смислу става 2 члана 230 КЗ ни на који начин се не могу поистоветити јер разлог за организовање групе односно постајање припадником исте је стварање предуслова за вршење одређених кривичних дела, а организовање мреже препродаваца и посредника је начин извршења кривичног дела кријумчарење.

Организована криминална група

Адвокат АБЗ, за разлику од окривљеног АА5, адвоката АБ5, окривљеног АА, окривљеног АА4 и његовог браниоца, адвоката АБ4, који сматрају да суд о постојању организоване криминалне групе, као одлучној чињеници није дао јасне разлоге, указује да је првостепени суд повредио кривични закон, користећи појам организована криминална група који појам је уведен тек ступањем на снагу Измена и допуна Кривичног законика 11.9.2009. године.

Одредбом члана 346 став 1 и 2 КЗ („Сл.гласник РС“ 85/05) било је прописано да ће се казнити затвором од три месеца до пет година ко организује **групу или друго удружење** која има за циљ вршење кривичних дела за које се може изрећи казна затвора од три године или тежа казна, а припадник групе или другог удружења из става 1. овог члана, казниће се затвором до једне године.

Изменама и допунама Кривичног законика од 11.9.2009. године у члан 346, став 1 и 2 уведен је, поред групе и појам организоване криминалне групе.

У члану 112 ставу 22 Кривичног законика („Сл.гласник РС“ 85/05) одређен је појам **организоване групе** као групе коју чини најмање три лица која су се удружила ради вршења кривичних дела, а у истом члану и ставу Кривичног законика од 11.9.2009. године дефинисан је појам **групе** као најмање три лица повезаних ради трајног или повременог вршења кривичних дела које не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру, а ставом 35 истог члана објашњено је да је у законнику **организована криминална група, група** од три или више лица која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за која је прописана казна затвора од четири године или тежа казна, ради непосредног или посредног стицања финансијске или друге користи или ради остваривања и задржавања утицаја на привредне или друге важне државне структуре.

Дакле, у конкуренцији су појмови група, удружење, организована група, организована криминална група.

За квалификацију радњи окривљеног АА по члану 346 став 1 КЗ односно осталих окривљених по ставу 2 истог члана („Сл.гласник РС“ 85/05) било је довољно да квалитет њиховог повезивања и деловања има обележја групе. Ако се пође од горе наведених дефиниција, група представља најмање три лица, без додатних квантитативних и квалитативних обележја. Да би овакво повезивање представљало кривично дело неопходно је да неко такву групу организује (АА) а да за циљ има вршење кривичних дела, при чему то могу бити само кривична дела за које се може изрећи казна затвора од три године или тежа казна, (кријумчарење) те да члан групе, има свест да истој, у том циљу, припада. У конкретном случају, чињеница да је првостепени суд утврдио да група коју је окривљени АА организовао, задовољава и критеријуме који су неопходни и за постојање организоване криминалне групе, као групе са посебним карактеристикама, које се односе на време деловања и са дефинисаном

последичом вршења кривичних дела (стицање финансијске користи) и то кривичних дела са тежом запрећеном казном (четири године или тежа) и тако утврђену чињеницу учинио делом изреке првостепене пресуде, не представља повреду закона јер је првостепени суд јасно правно квалификовао инкриминисане радње окривљених као кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ односно 346 став 2 КЗ („Сл.гласник РС“ 85/05).

Кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ

Окривљени АА5, окривљени АА, адвокати АБ1 и АБ2 и адвокат АБ6 сматрају да повреду кривичног закона представља то што је првостепени суд окривљене огласио кривим за извршење кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ, које кривично дело није постојало у време које је тужилац означио као период вршења кривичних дела, јер је инкриминисано тек у Кривичном закону који је ступио на снагу 01.01.2006. године.

Међутим, како је првостепени суд као време извршења кривичних дела утврдио период од фебруара месеца 2006. до 13.09.2007. године, то је правилно окривљене огласио кривим за извршење кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ и то по закону важећем у време извршења кривичног дела.

ВВ6

Адвокат АБ указује да је првостепени суд, осуђујући окривљену ВВ6 због извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 1 КЗ, повредио кривични закон, не примењујући одредбу става 5 истог члана који прописује да се неће казнити за ово кривично дело лице којем је учинилац брачни друг, лице са којим учинилац живи у трајној ванбрачној заједници, сродник по крви у правој линији итд. односно, по правилној примени закона, окривљену је требало ослободити оптужбе.

Овакав став бранилац окривљене заснива на тези да су окривљени АА и окривљена ВВ6 живели и живе у трајној ванбрачној заједници.

Не упуштајући се у образложење првостепеног суда о разлозима због којих није прихватио ову тезу одбране, позивањем на утврђено чињенично стање, Апелациони суд налази да је ово правно питање. Ово стога што појам ванбрачне заједнице није фактичко питање, већ законом дефинисан појам. Породични закон („Сл.гласник РС“ 18/05...72/11) у члану 4 ставу 1 прописује да је ванбрачна заједница трајнија заједница живота мушкарца и жене између којих нема брачних сметњи. Како из стања у списима предмета произилази да је окривљени АА ожењен, то наведена чињеница представља брачну сметњу која искључује могућност постојања ванбрачне заједнице са окривљеном ВВ6, а

самим тим и примене одредбе члана 333 став 5 КЗ у односу на окривљену, како то њен бранилац сматра, па је његова жалба и у овом делу оцењена неоснованом.

Паушал

Апелациони суд налази да бранилац окривљеног АА9, адвокат АБ9 и бранилац окривљених АА1, АА2 и АА3, адвокат АБ3 основано указују да је обавезивањем окривљених АА9 и АА1, АА2 и АА3 да плате паушале у износима од преко 20.000,00 динара, првостепени суд учинио повреду закона јер је према одредби члана 27 став 1 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Сл.глсник РС“ 57/03, 69/11) прописано да је највећи износ паушала 20.000,00 динара, те је стога, уважавајући наводе адвоката АБ9 и АБ3, те по службеној дужности, на основу одредбе члана 454 ЗКП, преиначио пресуду у односу на окривљене АА, АА4, АА6, АА7, АА8, АА9, ВВ, АА5 и ВВ5, одлучујући као у ставу I/3 изреке.

ПОГРЕШНО И НЕПОТПУНО УТВРЂЕНО ЧИЊЕНИЧНО СТАЊЕ

Окривљени АА

Да је окривљени АА организовао организовану криминалну групу чији су припадници постали више лица, која група је деловала са циљем ради стицања добити у дужем временском периоду, у међународним размерама по унапред утврђеним задацима и улогама организатора и сваког члана групе, интерне контроле и дисциплине чланова, уз коришћење привредних и пословних структура, те која је планирала и вршила кривично дело кријумчарења из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ, за које кривично дело је републичким законом прописана казна затвора у трајању дужем од три године, тако што су окривљени АА заједно са члановима у оквиру планиране активности криминалне групе, плански и континуирано остваривали комуникацију, међусобно планирали и договарали набавку, међународни и унутрашњи превоз и складиштење цигарета, користећи пословне везе предузећа „СС4“ из Подгорице, које је вишегодишњи увозник цигарета за подручје Црне Горе, преко предузећа „_“, чији је власник окривљени АА1 и предузећа „_“, чији је власник окривљени АА3 и предузећа „_“, чији је власник окривљена АА2, организовали допремање цигарета преко Луке Бар у Републику Црну Гору, у бесцаринску зону, њихову наводну продају и раздуживање преко предузећа "СС5" из _ и других предузећа и слободних царинских предузећа, тзв. „фри шопова“ на подручју Црне Горе, прикривање и складиштење у нерегистрованим магацинима у Подгорици, а потом организовано пребацивање преко царинске линије Црне Горе и Србије са избегавањем мера царинског надзора ради продаје у Републици Србији и даље нелегалне продаје на територији Румуније, Мађарске и Македоније, те су плански и континуирано преносили неоцарињене цигарете преко царинске линије, избегавајући мере царинског надзора, организовали растурање и прикривање таквих цигарета преко организоване мреже препродаваца и посредника продавали исте за готов новац, без евидентирања тог промета и без обрачуна и плаћања јавних набавки, при чему је

окривљени АА, осим што је организовао деловање криминалне групе, давао налоге и координирао поступање других припадника, финансирао набавку цигарета, одређивао врсту, количину, складиштење и даљу продају неопцарињених цигарета и организовао прикупљање готовог новца оствареног продајом цигарета, чиме је извршио кривично дело из члана 346 став 1 КЗ, а затим бавећи се у оквиру плана криминалне групе продајом, растурањем и прикривањем неопцарињених цигарета које су преношене приликом царинске линије избегавањем царинског надзора организовао мрежу препродаваца користећи пословне везе предузећа „СС4“, а преко предузећа „_“, „_“, „_“, организовао набавку цигарета у Уједињеним Арапским Емиратима, Грчкој и Хрватској, Босни и Херцеговини, Немачкој и Србији, разних произвођача, у количинама ближе описаним у изреци пресуде, за коју нису обрачунати и плаћени јавни приходи у висини од 945.604.978,13 динара, у ком износу је оштећен Буџет Републике Србије, тако што је обезбедио финансијска средства за куповину цигарета, давао налоге окривљенима АА1 и АА3 о врсти и количини цигарета које се набављају организовао међународни транспорт, складиштење цигарета у бесцаринској зони Луке Бар, које су спровели окривљени АА1 и АА3 и давао налоге окривљенима АА1, АА3 и АА4 о начину продаје, врсти и количини допремљених цигарета, које су делом раздуживане и наводно продаване разним предузећима, а делом преко царинских продавница - „фри шопова“ на територији Републике Црне Горе, а које су преношене преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора на територији Републике Србије ради даље нелегалне продаје, те прикупио готов новац од нелегалне продаје неопцарињених цигарета, па тако део тог новца преузео у Београду и Црној Гори од окривљеног АА4 и окривљеног АА5, ком је налагао да преузима новац у периоду од 15.03.2007. до 07.07.2007. године у износу од најмање 278.500 евра, првостепени суд је утврдио делом на основу одбране самог окривљеног, на основу личне евиденције окривљеног, делом на основу исказа представника "СС4" СС4 и сведока СС2, а који докази у међусобној повезаности са садржином прислушких телефонских разговора јасно говоре у прилог правилности закључка првостепеног суда да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ и члана 230 став 2 КЗ, које је окривљени АА извршио с директним умишљајем, а о чему је првостепени суд на страницама 368-372, те страници 414 образложења побијане пресуде дао јасне, детаљне и убедљиве разлоге.

Окривљени АА и његов бранилац, адвокат АБ, оспоравајући овакав закључак првостепеног суда, не споре да је окривљени АА трговао цигаретама, па између осталог и са окривљеним АА4, међутим, оспоравају закључак првостепеног суда да је то чинио у оквиру организоване криминалне групе, при чему оспоравају став првостепеног суда да је за кријумчарење цигарета користио везе предузећа „СС4“, јер наведено предузеће никоме није уступало своје пословне везе, контакте са предузећем "СС5", истичући да је промет цигарета у свему вршен у складу са утврђеним процедурама царине, шпедитера и слободних царинских зона, чему у прилог окривљени АА истиче пословања предузећа „_“ на Кипру, при чему бранилац, адвокат АБ, наводи да суд није доказао да су све цигарете, чак и да се узме да су кријумчарене, које су ушле у бесцаринску зону Луке Бар прешле на територију Републике Србије, јер су исте могле бити продате и негде другде, а не на територији Србије, те, стога

не постоји штета за буџет Републике Србије, при чему и окривљени АА и његов бранилац посебно оспоравају тумачење остварене телефонске комуникације окривљеног АА којим се, по ставу одбране не утврђује објективно значење и циљ комуникације, а за које је одбрана током поступка дала уверљива објашњења, већ се комуникација извучи из контекста да би се потврдили наводи оптужбе.

Супротно овим наводима, као што је претходно наведено, првостепени суд је дао јасне, детаљне и убедљиве разлоге због чега сматра да је окривљени АА извршио кривично дело из члана 346 став 1 КЗ и члана 230 став 2 КЗ, при чему карактер одлучне чињенице нема то што је несумњиво део пословања овог окривљеног био легалан, те да је промет одређених количина цигарета, као што је то констатовао првостепени суд, спроведен законито и уз поштовање царинских прописа. Веза између окривљеног АА и продаваца, односно посредника који су растурали на територији Републике Србије цигарете, а које су од њих одузете, је доказана преко, на несумњив начин утврђене улоге окривљеног АА4. По налажењу овог суда, садржина телефонске комуникације је пажљиво анализирана од стране првостепеног суда, при чему првостепени суд дословно у образложењу побијане пресуде износи садржину комуникације, и логичким закључивањем на основу и других изведених доказа у међусобној повезаности утврђује да појмови који користе окривљени представљају поједине врсте цигарета, количине, цене по којој се продају, територију на које се кријумчаре и сл., па је по налажењу овог суда неодржива теза у изјављеним одбранама, не само у одбрани окривљеног АА већ и осталих окривљених, да су разговори за тему имали другу врсту робе, односно другачије мотиве. Како је о делу жалбе окривљеног АА и његовог браниоца који се тиче битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП и 438 став 2 тачка 2 ЗКП, који се тиче наводне неразумљивости изреке, недостатка разлога о одлучним чињеницама које се тичу утврђивања количине и вредности кријумчарених цигарета, одлуке о одузимању имовинске користи претходно одлучено, то су изјављене жалбе оцењене неоснованим.

Окривљени АА1 и окривљени АА3

Да су се окривљени АА1 и окривљени АА3 у оквиру плана криминалне групе коју је организовао окривљени АА бавили продајом и растурањем неоцарињених цигарета које су преношене преко царинске линије уз избегавање царинског надзора, те организовали мрежу препродаваца преко предузећа које су користили за набавку цигарета од произвођача и то окривљени АА1 преко предузећа „_“ и „_“, а окривљени АА3 преко предузећа „_“, по налогу АА уговарали куповину цигарета са произвођачима и лицима која се баве међународном трговином цигарета, те користили свој статус ексклузивних представника за дистрибуцију цигарета појединих произвођача на подручју југоисточне Европе, те су тако у наведеном периоду набавили цигарете ради нелегалне продаје различитих марки у различитим количинама, ближе описаним у изреци првостепене пресуде, за које цигарете нису обрачунати и плаћени јавни приходи у висини од 655.971.387,82 динара, те који су обезбеђивали њихов транспорт и складиштење у бесцаринској зони Луке Бар, након чега су такође по налогу окривљеног АА обезбедили дистрибуцију на илегално тржиште ових цигарета, на тај начин што су део цигарета наводно продавали разним

предузећима, између осталог "CC5", а делом преко слободних царинских продавница „фри шопова“, које су даље преношене преко царинске линије, избегавајући мере царинског надзора од стране других припадника групе на територији Републике Србије, ради даље нелегалне продаје, па су организовали мрежу препродаваца на илегалном тржишту Републике Србије и то ТТ, ТТ1, ТТ2 и друга лица, чији идентитет није утврђен, суд је првенствено утврдио на основу целокупне документације која се односи на допремљене количине цигарета у бесцаринску зону Луке Бар, која је отпремљена са документацијом у којој се нису налазила сва потребна документа која би указивала на то да је предузеће „_“ заиста у бесцаринској зони Луке Бар продало другом предузећу цигарете које је примило, на основу вештачења инг. ЕЕ2 који је анализирао садржину података на компјутеру окривљеног АА3, делова исказа сведока СС2, СС3, делимично на основу вештачења вештака економске струке ЕЕ1, делом исказа сведока ТТ3, исказа сведока ТТ, ТТ1 и ТТ2, који делови исказа заједно са писменом документацијом, деловима одбрана окривљених, извршеним вештачењима, а посебно садржином телефонске комуникације коју је детаљно анализирао првостепени суд, а затим исту довео у међусобну повезаност са изведеним доказима на страницама 377-382 а у односу на окривљеног АА3 на страни 412, утврдио да су окривљени АА1 и АА3 извршили кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ.

Слично као и одбрана АА, браниоци окривљених АА1 и АА3, адвокати АБ1 и АБ2 у једној, а адвокат АБ3 у другој изјављеној жалби, инсистирају на томе да оптужба није доказала да су окривљени извршили кривично дело за које се терете, јер су предузећа ових окривљених у свему легално пословала, при чему се, дакле, у изјављеним жалбама, осим навода који се тичу битних повреда одредаба кривичног поступка и повреда кривичног закона, детаљно понављају тезе одбране изнете током првостепеног поступка, а које одбране је првостепени суд детаљно анализирао и ценио и исте није прихватио, налазећи да су супротни горе наведеним доказима, из којих на несумњив начин произилази да су окривљени управо извршили кривична дела за која се терете. Дакле, Апелациони суд прихвата, као што је то учинио првостепени суд, део одбране окривљених који се тиче начина пословања предузећа „_“, „_“ и „_“, чињеницу да су ова предузећа делом имала легално пословање у вези промета цигарета. Такође, прихвата наводе одбране да је погрешан закључак првостепеног суда да је предузеће "CC5" непостојеће предузеће, већ предузеће регистровано на територији Косова и Метохије. Међутим, ово не мења чињеницу која је током поступка на несумњив начин утврђена, а наиме, да су одређене количине цигарета допремљене у бесцаринску зону слободне Луке Бар фиктивно раздуживана или уопште нису раздуживана, а да је управо та количина цигарета прешла царинску линију Републике Црне Горе и Србије без царинења, што је и основ инкриминације радњи ових окривљених, по члану 230 став 2 КЗ. Стога, како је детаљно оцењена одбрана окривљених АА1 и АА3 од стране првостепеног суда, која одбрана је практично идентична жалбеним наводима бранилаца ових окривљених, који се тичу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а да околности због којих се оспорава утврђено чињенично стање не доводи у питање правилност закључка првостепеног суда, нити законитост његове одлуке, то су ове жалбе и у овом делу оцењене неоснованим.

Окривљена АА2

Да се окривљена АА2 у оквиру плана криминалне групе бавила посредно продајом и растурањем неоцарињених цигарета, које су преношене преко царинске линије уз избегавање царинског надзора, тако што је поступајући по налогу окривљеног АА1 и окривљеног АА3 у наведеном периоду обављала административне послове за предузећа „_“, „_“ и „_“ и располагала средствима са жиро-рачуна ових предузећа преко којих је вршено плаћање набављених цигарета, иако је знала да су цигарете надаље преношене без царинског надзора на територију Републике Србије, након допремања истих у бесцаринску зону Луке Бар у Црној Гори продаване преко организоване мреже препродаваца и посредника, првостепени суд је утврдио полазећи од навода одбране саме АА2, односно њеног признања, те дела одбрана окривљених АА1 и окривљеног АА3, у делу у ком су њихови наводи потврђени вештачењем од стране вештака инг. Ђирковић Момчила, док став окривљене да није знала да се ради о нелегалној трговини цигаретама суд је оповргао, ценећи садржину прислушких разговора вођених између ње и њеног тадашњег супруга – окривљеног АА1, па је правилно првостепени суд оцењујући наведене доказе на страницама 383 и 384 закључио да је знала и била свесна да су, између осталог, предмет пословања поменутих предузећа биле и неоцарињене цигарете, чијом се продајом и растурањем посредно и сама бавила.

Браниоци окривљене АА2, адвокати АБ1, АБ2 и АБ3, такође као и у односу на окривљене АА1 и АА3, понављају одбрану окривљене изнету током поступка, а наиме, да су предузећа у којима је она била лице овлашћено да располаже средствима са жиро-рачуна, у свему легално пословала. Међутим, као што је првостепени суд правилно закључио, иако је највећи део административних послова окривљена АА2 обављала у складу са законом, на несумњив начин је утврђена чињеница да је знала да се део цигарета преноси без царинског надзора на територију Републике Србије преко организоване мреже препродаваца и посредника, што несумњиво произилази из разговора означеног „_“ од 19.02.2007. године, вођеног између окривљене АА2 и њеног тадашњег супруга АА1. Како је, дакле, у изјављеним жалбама такође детаљно поновљена одбрана окривљене АА2 изнета током поступка, уз примедбе бранилаца које се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка за које Апелациони суд налази да их није било, то Апелациони суд налази да се изнетим жалбеним наводима не доводе у сумњу закључци првостепеног суда у односу на чињеницу да је окривљена АА2 извршила кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, на начин како је то описано у изреци првостепене пресуде, те како нису постојале околности које би искључиле њену кривицу, правилно је првостепени суд огласио кривом.

Окривљени АА4

Да се окривљени АА4 у оквиру плана криминалне групе бавио продајом, растурањем и прикривањем неоцарињених цигарета преношењем преко царинске линије уз избегавање царинског надзора, те организовао мрежу препродаваца и у наведеном периоду поступајући по налозима окривљеног АА преузео цигарете које су претходно допремљене у бесцаринску зону Луке Бар у

Црној Гори и наводно делом продате преко предузећа "CC5" и других предузећа, а делом наводно преко слободних царинских продавница „фри шопова“ на територији Црне Горе, по врсти и количини опредељеној у изреци првостепене пресуде, укупне вредности 265.740.128,14 динара, за коју нису обрачунати плаћени јавни приходи у висини од 304.057.897,18 динара, те је исте прикривао тако што је организовао нерегистроване магацинске просторе у Подгорици и више НН лица и то НН лица „тт“ и НН тт1, који складиште и издају цигарета, прате улаз и излаз цигарета, утовар у возила ради преношења истих преко царинске линије, обезбеђивао превоз на територији Црне Горе, преузимао новац и организовао продају и пренос неоцарињених цигарета преко царинске линије, уз избегавање царинског надзора на територији Републике Србије, заједно са окривљеним АА6, окривљеним АА8 и окривљеним АА7 организовао мрежу препродаваца и посредника за растурање и продају таквих неоцарињених цигарета преузимао новац у готовом од продаје неоцарињених цигарета и предавао окривљеном АА непосредно или преко окривљеног АА5, с тим што је у периоду од 15.03. до 07.07.2007. године преузео део новца у износу од најмање 238.500 евра, првостепени суд је утврдио на основу дела одбране окривљеног, затим на основу личних евиденција како окривљеног АА4, тако и АА, на основу одбране окривљеног АА8, те на основу садржине бројне телефонске комуникације коју је окривљени АА4 остваривао током 2007. године са окривљенима АА, АА3, АА1, АА5 и АА6, а затим ценећи одбрану, односно признање окривљеног АА8 у складу са одбранама окривљеног ВВ2 и ВВ7, о чему је дао детаљно образложење на страницама 384-390 изреке првостепене пресуде, те у односу на појединачне инкриминисане радње које су на терет стављене окривљенима на страницама 411, 412, 414, 425, 426, 433-435 и 435-436 образложења побијане пресуде, те на основу свих изведених доказа јасно и детаљно образложио свој закључак да се у радњама окривљеног АА4 се стичу сва битна обележја кривичног дела кријумчарења из члана 230 став 2 КЗ извршеног у саизвршилаштву.

Окривљени АА4 и његов бранилац, адвокат АБ4, у изјављеним жалбама оспоравају утврђено чињенично стање, наводећи да није доказано да је окривљени АА4 организовао рад нерегистрованих магацинских простора за неоцарињене цигарете у Подгорици, да је он из слободне царинске Луке Бар преузимао цигарете након њихове наводне продаје другим предузећима или њиховог фиктивног раздуживања, те да је успоставио мрежу купаца на територији Републике Србије и организовао преношење преко царинске линије између Црне Горе и Србије, те у том циљу од мреже препродаваца прикупљао готов новац и исти предавао окривљеном АА, првенствено указујући да у изреци није довољно индивидуализовано који су то магацински простори, која је то мрежа купаца, које су то слободне царинске продавнице, од кога и колико је новца прикупио, посебно имајући у виду да се у изреци наводи да је организовао више НН лица, између осталих НН „тт1“ и НН „тт“, при чему окривљени АА4 у изјављеној жалби детаљно анализира садржину телефонске комуникације и интерних евиденција, образлажући да у питању нису дуговања по основу цигарета, већ за плаћања куће и аута које је купио у Црној Гори, а које је окривљеном АА плаћао на рате. Међутим, као што је правилно првостепени суд закључио, оцењујући изведене доказе појединачно и у њиховој међусобној повезаности, у радњама окривљеног АА4, ближе описаним у изреци првостепене пресуде, стичу се сва битна обележја кривичног дела кријумчарење

из члана 230 став 2 КЗ, управо на начин описан у изреци првостепене пресуде, јер је током поступка утврђено да је окривљени АА4 у току 2007. године из нерегистрованих магацина у Црној Гори испоручио преко царинске линије Црне Горе и Србије на територију Републике Србије до Новог Пазара неоцарињене цигарете у укупној вредности од 304.057.897,18 динара. Супротно паушалним наводима окривљеног АА4 и његовог браниоца, да није доказано да је окривљени извршио кривично дело, на основу претходно наведених доказа, у складу са образложењем првостепеног суда јасно произилази да је управо АА4, имао описану улогу у преузимању, складиштењу и преношењу утврђене количине цигарета преко царинске линије Републике Црне Горе са Републиком Србијом.

Окривљени АА5

Да се окривљени АА5 посредно бавио продајом, растурањем и прикривањем неоцарињених цигарета преношених преко царинске линије уз избегавање царинског надзора, тако што је поступајући по налозима окривљеног АА преносио његове налоге другим члановима групе и то окривљеном АА4, АА8 и другим НН припадницима, а у вези предаје, продаје, растурања и прикривања неоцарињених цигарета, те преузимао новац у готовом од продатих цигарета од окривљеног АА4, окривљеног АА8 и других НН лица, које су преко организоване мреже препродаваца продаване и растуране на територији Републике Србије, те водио евиденцију о нелегалној продаји цигарета и оствареној заради, те је тако део новца остварен од продаје неоцарињених цигарета преузео и то дана 15.03.2007. године у Београду од окривљеног АА4 износ од 50.000 евра, дана 22.03.2007. године у Београду од окривљеног АА4 новац у износу од најмање 10.000 евра, дана 30.03.2007. године од окривљеног АА4 новац у износу од 50.000 евра, дана 16.04.2007. године у Београду од окривљеног АА8 новац у износу од 30.000 евра, дана 23.04.2007. године од окривљеног АА4 новац у износу од 50.000 евра, дана 15.05.2007. године од окривљеног АА4 у Београду новац у износу од 20.000 евра, дана 20.05.2007. године од окривљеног АА8 новац у износу од 5.000 евра, дана 25.05.2007. године од окривљеног АА4 новац у износу од 13.500 евра, дана 17.06.2007. године од окривљеног АА4 новац у износу од 25.000 евра, дана 27.06.2007. године од окривљеног АА8 новац у износу од 5.000 евра, дана 07.07.2007. године од окривљеног АА4 износ од 10.000 евра, па је сав преузети новац предао окривљеном АА, првостепени суд је утврдио првенствено из личних евиденција окривљеног АА4 и окривљеног АА, те анализом садржине разговора између окривљеног АА4 и АА5, те и на основу одбране окривљеног АА8, имајући притом у виду да је окривљени АА5 по сопственом признању искључиво поступао по налозима АА, те је првостепени суд детаљно ценећи садржину ових доказа на страницама 390-394 образложења побијане пресуде образложио због чега сматра да је окривљени АА5 крив за извршење кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ, на начин описан у изреци првостепене пресуде.

Оспоравајући улогу окривљеног АА5, односно чињеницу да се у радњама које је предузео стичу битна обележја кривичног дела из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ, окривљени АА5 и његови браниоци, адвокати ГБ и АБ, указују да окривљени није имао свест да учествује у извршењу кривичног дела,

јер је само и искључиво поступао по налозима окривљеног АА код кога је био запослен као возач, без даљег упуштања у то чему је намењен новац, преносио новац између осталих окривљених и окривљеног АА, те поступао и по његовим другим налозима. Супротно наведеном, из садржине телефонске комуникације између окривљеног АА5 и АА4, нпр. из разговора означеног шифром „Јури 40“, јасно произилази да окривљени АА5 зна да се новац који прикупља за окривљеног АА тиче новца који је остварен продајом кријумчарених цигарета, а што је и логично, имајући у виду фреквенцију комуникације ових окривљених, те број финансијских трансакција које је окривљени АА5 у име окривљеног АА фактички извршио.

Окривљени АА6 и окривљени АА7

Да су се окривљени АА6 и окривљени АА7 у оквиру плана криминалне групе у Новом Пазару бавили прикривањем и растурањем неоцарињених цигарета, које су преношене преко царинске линије уз избегавање царинског надзора са територије Црне Горе на територију Републике Србије и то у Суботицу, Шабац и Пожаревац, тако што су преузимали цигарете из Црне Горе од окривљеног АА4 и организовали транспорт неоцарињених цигарета из Црне Горе и то окривљени АА7 по претходном договору са окривљеним АА9 и окривљеним АА8, проналазили возаче ради превоза неоцарињених цигарета у теретним моторним возилима са тајним и скровитим местима, која су прављена ради прикривања цигарета, које је обезбеђивао окривљени АА6, те је тако АА7 са окривљеним АА8 30. марта 2007. године постигао договор да му 200 мастер картона неоцарињених цигарета марке „Ronson“ и 50 мастер картона цигарета марке „Karelia“ теретним моторним возилом превезе преко царинске линије на територију Републике Србије, што је овај и учинио дана 03.04.2007. године; да је окривљени АА6 15.04.2007. године по претходно постигнутом договору са НН лицем и организовао пренос неоцарињених цигарета из Црне Горе на територију Републике Србије ради даље продаје истих НН лицима у договору са окривљеним АА7, који је ангажовао окривљеног ГГ1 и ГГ3 као возаче; да је окривљени АА6 27.04.2007. године, након што је од окривљеног АА4 из његовог нерегистрованог магацина преузео неоцарињене цигарете ради даље продаје, а које су пренешене преко царинске линије Црне Горе на територију Републике Србије, да је окривљени АА7 25.05.2007. године у договору са окривљеним АА6 организовао преношење из Црне Горе преко царинске линије Републике Србије 177 мастер картона неоцарињених цигарета неутврђене марке произвођача ради даље продаје и растурања такве робе; да је окривљени АА6 дана 30.05.2007. године ангажовао окривљеног ГГ2 да испоручи неоцарињене цигарете из Црне Горе у Србију у Нови Сад; да су окривљени АА7 и АА6 04. и 05.06.2007. године по договору продали НН лицу из Сремске Митровице 120 мастер картона неоцарињених цигарета марке „MG“, а које су по договору окривљених превезене из Црне Горе на територију Републике Србије од стране возача НН „тт2“, да су затим 10. и 11.06.2007. године продали НН лицу са подручја Војводине 115 мастер картона неоцарињених цигарета непознате марке и произвођача, пренешених из Црне Горе у Републику Србију без царинског надзора; да је АА7 20.06.2007. године учествовао у преносу 150 мастер картона цигарета неутврђене марке произвођача са територије Црне Горе на територију Републике Србије, тако што

је својим возилом марке „Ауди“ пратио теретно моторно возило непознатих регистрација у коме су биле прикривене неоцарињене цигарете, а којим је управљао НН лице „тТ2“, ради даље продаје и растурања истих на територији Републике Србије, те да је АА7 и у периоду од 23.-30. јула 2007. године у два наврата, по претходном договору са АА9 и ангажовао возача ГГ5, ради превоза неоцарињених цигарета ради њихове даље продаје на територији Републике Србије, а окривљени АА6 30. јула 2007. године постигао договор са НН лицем „тТ3“ из Црне Горе, возачем теретног моторног возила, да по преузимању 180 мастер картона неоцарињених цигарета непознате марке и произвођача у Црној Гори исте превезе преко царинске линије на територију Републике Србије, у циљу њихове даље продаје, првостепени суд је утврдио првенствено на основу садржине интензивне телефонске комуникације између окривљених АА7 и АА6 са окривљеним АА4, затим, на основу потврда о привременом одузимању предмета, извештаја о контроли кретања, исказа окривљених ГГ1, ГГ3, окривљеног ГГ2, сачињених видео записа ГГ5, АА9, а затим и на основу дела одбране окривљеног АА7, који није спорио да је његова делатност везана за цигарете била управо делатност за нелегални промет цигарета и о чему су у образложењу пресуде дати јасни разлози.

Бранилац окривљеног АА6, адвокат АБ6, оспоравајући утврђено чињенично стање, врши оцену изведених доказа које се непосредно односе на окривљеног АА6, те сматра да ниједан од наведених доказа не указује на било какву кривицу окривљеног АА6, нити појединачно, нити у међусобној повезаности, јер је порекло пронађених цигарета и новца окривљени АА6 током поступка објаснио. Међутим, у циљу оцене одбране окривљеног АА6, првостепени суд је извео доказе саслушањем сведока које је окривљени предложио, те закључио да се исти не могу прихватити, јер су срачунати и дати у циљу умањења, односно избегавања кривице окривљеног, а други изведени докази јасно указују да је окривљени управо извршио кривично дело за које се терети, на начин описан у изреци првостепене пресуде. Као што је закључио првостепени суд, документација ВМА у Београду не би оповргла тезу оптужбе, изнету током првостепеног поступка, о инкриминисаним радњама окривљеног АА6, већ би само водила беспотребном одуговлачењу конкретног кривичног поступка, па је правилно и тај предлог првостепени суд одбио као неоснован, као и друге предложене доказе, а са којим ставом је сагласан и овај суд. Преосталим жалбеним наводима који се тичу оспоравања утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног АА6 детаљно анализира садржину телефонског разговора, као што је изнето у делу пресуде који се тиче битне повреде одредаба кривичног поступка, сматрајући да је суд извлачио погрешне закључке о предмету тих разговора, што по налажењу овог суда није случај, будући да је првостепени суд, као што је више пута напред изнето, детаљно цитирао садржину свих оних разговора које је узео у обзир приликом одлучивања о кривици окривљених, исте је детаљно анализирао и дао логична и уверљива образложења, ценећи садржину те комуникације у односу на остале изведене доказе, због чега сматра да управо садржина транскрипата телефонских разговора потврђује тезу оптужбе, а не одбране, па је стога жалба браниоца окривљеног АА6 у овом делу оцењена неоснованом. Такође, жалбу овог браниоца у делу у коме оспорава улогу окривљеног АА6 у организованој криминалној групи овај суд није посебно разматрао, зато што је претходно уважио наводе жалбе да је за кривично дело из члана 346 став 2 КЗ у

конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Што се тиче окривљеног АА7, његов бранилац, адвокат АБ7, осим што указује на напред наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, у погледу утврђеног чињеничног стања наводи да нема доказа да су цигарете пренете преко царинске линије уз избегавање мере царинског надзора, при чему се позива на део налаза и мишљења судског вештака ЕЕ1 да није пронађена званична документација на основу које би се могло утврдити да се одређена врста и количина цигарета налази на територији Републике Србије. Као што је изнето у претходном делу образложења ове пресуде, правилно првостепени суд налаз вештака економске струке у овом делу није прихватио. Осим тога, званична документација о кријумчареним цигаретама, не може ни да постоји, јер у том случају цигарете не би ни биле кријумчарене. Осим тога, бранилац окривљеног АА7 таксативно оспорава и све друге појединачне радње стављене окривљеном АА7 и то у периоду до 23.07.2007. године, који наводи нису од утицаја на утврђивање другачијег чињеничног стања, будући да за кривицу окривљеног није неопходно да све цигарете које су биле преношене преко царинске линије буду и затечене од стране полицијских службеника, будући да из изведених доказа јасно произилази да су исте биле кријумчарене преко државне границе.

окривљени АА8 и АА9

Да су се окривљени АА8 и окривљени АА9 у оквиру плана криминалне групе бавили продајом, растурањем и прикривањем неоцарињених цигарета које су преношене преко царинске линије уз избегавање царинског надзора и организовали мрежу препродаваца неоцарињених цигарета, на тај начин што су организовали набавку и пренос цигарета преко царинске линије са територије Црне Горе на територију Републике Србије, у специјално направљеним преградама у теретним возилима и њихово даље растурање и продају на територији Републике Србије, па је тако окривљени АА8 договарао са окривљеним АА4 да у Црној Гори из нерегистрованих магацина преузима неоцарињене цигарете и ангажовао за превоз истих окривљеног ВВ2, окривљеног ВВ7 и друге НН возаче и вршио њихово складиштење у нерегистрованом магацину у Угриновцима, вршио продају и растурање тих неоцарињених цигарета преко мреже препродаваца на територији Града Београда, Вршца, Младеновца, Новог Сада и Суботице, а окривљени АА9, заједно са окривљеним АА8 и плаћао неоцарињене цигарете, те својим возилом пратио возаче у току транспорта цигарета од Црне Горе до Републике Србије и користећи своја лична познанства омогућавао истима да избегну контролу надлежних полицијских и царинских органа, па су тако у току 2007. године и то 30.03.2007. године окривљени АА8 постигао договор са НН лицем „Мића“ из Црне Горе да из магацина у Црној Гори преузме 200 картона неоцарињених цигарета марке „Ronson“ и 50 мастер картона цигарета марке „Carelia“, те је са окривљеним АА7 постигао договор да му наведене цигарете теретним моторним возилом превезе преко царинске линије без царинског надзора на територију Републике Србије, што је учинио дана 03.04.2007. године, када их је окривљени АА8 преузео и постигао договор са окривљеним ВВ да му преда 50 мастер картона марке „Carelia“ ради даље продаје и растурања, затим, да је

окривљени АА8 дана 15.05.2007. године са окривљеним АА4 постигао договор о преизимању 130 мастер картона неоцарињених цигарета из нерегистрованог магацина у Црној Гори, након чега је окривљени АА8 за превоз означених цигарета ангажовао окривљеног ВВ2 и окривљеног ВВ3, који су преузели цигарете и исте превезли са територије Црне Горе у Републику Србију, дана 20.05.2007. године, где су током транспорта цигарета били заустављени у месту Богутовац од стране службеника ПУ Краљево; да је окривљени АА8 дана 29.07.2007. године постигао договор са окривљеним ВВ2 да из нерегистрованог магацина у Црној Гори преузме заједно са окривљеним АА9 95 мастер картона неоцарињених цигарета марке „Ronson“ и пренесе преко царинске линије на територију Републике Србије ради даље продаје, па је ангажовао окривљеног ВВ7, који је преузео теретно моторно возило марке „Мерцедес“ 30.07.2007. године од окривљеног АА8 и исто одвезао до Подгорице, где се налазио нерегистровани магацин и 31.07.2007. године, након што је возило било натоварено неоцарињеним цигаретама и то у наменски направљеном скровишту у возилу, превезао цигарете у количини од 91 мастер картон цигарета марке „Ronson“ преко царинске линије Србије и Црне Горе у време кад је НН овлашћено службено лице било на граничном прелазу, о чему је имао информацију од окривљеног АА8 и исте одвезао до плаца окривљеног АА8 у _ , којим путем су га окривљени АА8 и АА9 пратили и по доласку заједно са њим истоварили цигарете; да је окривљени АА8 дана 12.09.2007. године по претходно оствареном договору са НН „т“ на кога је упутио окривљени АА4, да из нерегистрованог магацина у Подгорици преузме ради даље продаје заједно са окривљеним АА9 84 мастер картона неоцарињених цигарета марке „Baton“, и пренесе преко царинске линије на територију Републике Србије, те је истог дана ангажовао окривљеног ВВ7, који је заједно са окривљеним ГГ отишао до Подгорице, преузео неоцарињене цигарете дана 13.09.2007. године, утоварио их у теретно моторно возило марке „Мерцедес“ у наменски направљено скровиште, а потом преко царинске линије Републике Србије тако прикривене цигарете превезао на граничном прелазу Бродарево, избегавајући мере царинског надзора, с тим да је окривљени АА8 заједно са окривљеним АА9 пратио возилом окривљеног ВВ7, преузео окривљеног ГГ у Бијелом Пољу, а након чега је окривљени ВВ7 заустављен од стране полицијских службеника ПУ Пријеполје, а возило и роба одузети, суд је утврдио на основу дела одбране самог окривљеног АА8, на основу одбрана окривљеног АА9, окривљених ВВ2 и ВВ7, а које одбране су потврђене и делом писане документације, те на основу многобројне телефонске комуникације окривљеног АА8 са НН лицима, те са окривљеним АА9 и ВВ, као и са окривљеним АА4, о чему је на страницама 400-407, 415, 417-420, 421-426, 430-435 образложења побијане пресуде дао јасне и детаљне разлоге.

Бранилац окривљеног АА8, адвокат АБ8, осим истакнутих жалбених навода који се тичу битне повреде одредаба кривичног поступка, које се тичу транскрипата разговора, вештачења економско-финансијске струке, сматра и да је суд непотпуно утврдио чињенично стање, одбијајући да прибави извештај о томе шта је учињено са одузетим цигаретама од надлежних царинарница, јер у складу са царинским прописима наведене цигарете се могу продати, па би се у том смислу смањила штета коју је држава претрпела. Међутим, правилно је првостепени суд овај доказ одбио, налазећи да би исти непотребно продужио трајањем конкретног кривичног поступка, јер

квалификаторно обележје за кривично дело из члана 230 став 2 КЗ није висина штете коју је Република Србија претрпела, већ је вредност продатих неоцарињених цигарета од утицаја на одлуку о одузимању имовинске користи о којој је напред образложено, а која не може бити умањена уколико би се наведене цигарете продале.

Бранилац окривљеног АА9, адвокат АБ9, у делу у ком пресуду не побија због повреде кривичног закона и битне повреде кривичног поступка, оспоравајући утврђено чињенично стање суштински оспорава правну квалификацију радњи окривљеног, јер сматра да није доказано да је окривљени АА9 организовао мрежу препродаваца неоцарињених цигарета, јер ниједан изведени доказ не указује да је окривљени АА9 остварио контакт са бар једним препродавцем. Међутим, како је окривљеном стављено на терет да је кривично дело извршио у саизвршилаштву, а за саизвршиоца, у конкретном случају окривљеног АА8, је на несумњив начин утврђено да је организовао мрежу препродаваца, то је правилно првостепени суд окривљеног АА9 огласио кривим и за радње организовања мреже препродаваца неоцарињених цигарета, будући да је био свестан и знао да својом радњом, осим протурања неоцарињених цигарета, битно доприноси и алтернативној радњи извршења која се тиче организовања мреже препродаваца, па је жалба његовог браниоца у овом делу оцењена неоснованом.

Окривљени ВВ, ВВ1 и ВВ9

Да су се окривљени ВВ, ВВ1 и ВВ9 у оквиру плана криминалне групе бавили растурањем неоцарињених цигарета које су преношене преко царинске линије, уз избегавање мера царинског надзора, тако што је окривљени ВВ преузимао неоцарињене цигарете које су претходно допремљене из Црне Горе, ради њихове даље продаје на територији Републике Румуније и ангажовао окривљеног ВВ9 и окривљеног ВВ1 да превозе неоцарињене цигарете, те је тако окривљени ВВ 27.04.2007. године постигавши договор са окривљеним АА8 да преузме 130 мастер картона неоцарињених цигарета марке „Ronson“ у договору са окривљеним ВВ9 и НН лицем, који су те исте цигарете превезли ради даље продаје и растурања, преосталу количину од 64 мастер картона истих цигарета пребацио 28.04.2007. године са територије Републике Србије на територију Републике Румуније у договору са окривљеним ВВ9, који је исте цигарете превезао, а ради даље продаје и растурања истих, те да је дана 10.05.2007. године, постигавши договор са окривљеним АА8 да преузме неоцарињене цигарете у количини 130 мастер картона марке „Ronson“, дана 15.05.2007. године купио те цигарете, које је претходно АА8 набавио у Црној Гори и које је НН лице пребацило преко царинске линије, а заједно са окривљеним ВВ1 и ВВ9 преузео на путу између Београда и Угриноваца количину од 65 мастер картона неоцарињених цигарета марке „Ronson“, које је возилом које је обезбедио окривљени ВВ превезао окривљени ВВ9 до нерегистрованог магацина у Барицама, у пратњи окривљеног ВВ и окривљеног ВВ1, где су исте истоварене и од стране окривљеног ВВ8 и окривљеног ГГ4 прикривене, тако што су упаковане у црне најлон кесе и учвршћене селотејп тракама да би се лакше преносиле, а потом истог дана од окривљеног АА8 на исти начин преузео преосталу количину од 65 мастер картона неоцарињених цигарета марке

„Ronson“ заједно са окривљеним ВВ9 и ВВ1, које су на исти начин превезли до нерегистрованог магацина у Барицама, након чега је даље растурање ових цигарета спречено акцијом полицијских службеника ПС Вршац, првостепени суд је утврдио најпре на основу одбране окривљеног ВВ, а затим и на основу одбрана ВВ9 и ВВ1, који наводи су потврђени и одбраном окривљеног АА8, те садржином телефонских разговора окривљеног ВВ са НН лицима, те са окривљеним АА8, о чему је дато детаљно образложење у првостепеној пресуди.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат ВБ, оспорава тумачење садржине телефонске комуникације између окривљених, оспоравајући закључак да је ВВ цигарете продавао у Румунији, при чему се у изреци првостепене пресуде, по ставу одбране, неразумљиво наводи и да је организовао преношење цигарета преко царинске линије ради даље нелегалне продаје на територији Румуније, али и Мађарске и Македоније. Међутим, изнетим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, будући да је, како је претходно наведено, утврђено да су окривљени поступали као саизвршиоци, те да је њихова свест обухватала не само последицу радњи које су они непосредно предузимали, већ и других окривљених.

Бранилац окривљених ВВ9 и ВВ1, адвокат ВБ1, такође оспорава тезу првостепеног суда да признање окривљених да су возили цигарете из Београда за Барице за окривљеног ВВ значи и да су превозили цигарете и за Републику Румунију, при чему овај бранилац инсистира на томе да је првостепени суд погрешно закључио да је окривљени ВВ1 признао извршење кривичног дела које му се ставља на терет јер је он у својој одбрани негирао да је извршио кривична дела. Имајући у виду битна обележја кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ, карактер одлучне чињенице нема место у ком је предвиђена продаја крајњим корисницима цигарета које су претходно избегавајући мере царинског надзора унете на територију Републике Србије са територије Републике Црне Горе, па је небитно да ли су окривљени имали умишљај да цигарете превозе до магацина у Барицама или да ће оне ићи даље у Румунију, Мађарску или већ где. Осим одбрана окривљених, суд је ценећи садржаје телефонске комуникације и одбране окривљеног ВВ, те АА8, јасно утврдио да су и окривљени ВВ1 и окривљени ВВ9 знали, односно били свесни да су у питању неоцарињене цигарете које су претходно прешле из Републике Црне Горе у Републику Србију, те да њиховим превожењем врше растурање таквих, неоцарињених цигарета, па супротно ставу адвоката ВБ1, чињенично признање радњи које су му стављене на терет дозвољава суду да сматра да је окривљени признао извршење кривичног дела које му је стављено на терет и не представља битну повреду одредаба кривичног поступка, како то његов бранилац сматра. Квалификацију радњи окривљених, као што је претходно наведено, првостепени суд је правилно извео на основу осталих изведених доказа.

Окривљени ВВ7 и ГГ5

Да су се окривљени ВВ7 и ГГ5 у оквиру плана криминалне групе бавили прикривањем неоцарињених цигарета, тако што су преносили исте теретним моторним возилима преко царинске линије Црне Горе и Србије, уз

избегаване царинског надзора, у којим возилима су се налазила наменски направљена скровишта, те тако окривљени ГГ5 дана 23.07.2007. године превезао у Младеновац у складиште окривљеног АА9 теретним моторним возилом марке „_“ неутврђену количину неоцарињених цигарета непознате марке и произвођача, који је преузео од НН лица из Црне Горе и прикрио у свом возилу испод резервне грађе, а 30.07.2007. године преузео од НН лица у Црној Гори укупно 6.884 боксова неоцарињених цигарета које су му одузете у Пријеполу приликом саобраћајне контроле, а да је окривљени ВВ7 дана 29.07.2007. године преузео теретно моторно возило марке „_“ од окривљеног АА8 и исто одвезао до Подгорице, где је у нерегистрованом магацину у току 30. и 31.07.2007. године било натоварено неоцарињеним цигаретама у посебно формираном скровишту, те тако натоварене цигарете превезао преко царинске линије из Републике Црне Горе, а затим и 12.09.2007. године, заједно са окривљеним ГГ отишао до Подгорице и 13.09. преузео неоцарињене цигарете у количини од 84 мастер картона цигарета марке „Baton“ утоварио их у теретно моторно возило марке „_“ у наменски направљено скровиште, а потом их преко царинске линије Републике Црне Горе превезао на граничном прелазу Бродарево, избегавајући мере царинског надзора, након чега је заустављен од службеника ПУ Пријеполје, када је лишен слободе, првостепени суд је утврдио да основу исказа окривљеног ВВ7, окривљеног ГГ5, потврде о привремено одузетим предметима, фотодокументације у списима предмета, а и на основу садржине остварене телефонске комуникације.

Бранилац окривљеног ВВ7 оспорава правну квалификацију радњи окривљених, наводећи да се он није бавио ни продајом ни растурањем, нити прикривањем неоцарињене робе, јер се бављењем подразумева да се кривично дело врши више пута, што овде није био случај, а из самих одбрана окривљених АА8 и ВВ7 произилази да овај није знао појединости превоза цигарета. Чињеница да окривљени ВВ7 није преправио камион да би се у истом сакриле цигарете, нити да је плаћао наведене цигарете, немају карактер одлучних чињеница јер је окривљени према свим изведеним доказима био свестан да се бави прикривањем неоцарињених цигарета тако што је исте преносио теретним возилом преко царинске линије Црне Горе и Србије, уз избегавање мера царинског надзора, свестан да су у возилима посебно и наменски направљена скровишта, те је тиме задовољен и услов који се тиче трајности његових радњи, а и свести да поступа као саизвршилац у кривичном делу кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ, при чему се Апелациони суд није ближе упуштао у наводе који се тичу оспоравања квалификације окривљеног по члану 346 став 2 КЗ, будући да је у односу на ово кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Окривљена ВВ6

Да је окривљена ВВ6 дана 13.09.2007. године у Новом Саду, у улици Словачка бр. 17, у просторијама стана Б-23, власништво окривљеног АА, у урачунљивом стању, са умишљајем, свесна да је њено дело забрањено, помагала окривљеном АА да не буде откривен у извршењу кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ, прикривајући интерну евиденцију истог, за коју је знала да се односи на неоцарињене цигарете, тако што је четири листа

формата А-4 са интерним евиденцијама окривљеног АА о врстама и количини цигарета које су неоцарињене поцепала и бачила у ВЦ шољу и биде, чиме је извршила кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 КЗ, првостепени суд је утврдио на основу потврде о привременом одузимању предмета, садржине видео записа, те саме одбране окривљене, а који закључак није доведен у сумњу жалбеним наводима браниоца окривљене, адвоката АБ, којима се суштински не оспорава утврђено чињенично стање, већ квалификација радњи окривљене.

Окривљени ВВ5

Да је окривљени ВВ5 дана 13.09.2007. године на територији Општине Пријеполје, не вршећи своју службену дужност полицијског службеника МУП РС, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, са умишљајем и свестан да је његово дело забрањено, а у намери остваривања користи окривљеном АА9 по претходно оствареном договору са истим да му помогне у случају ако се појави било какав проблем на територији Републике Србије после преласка царинске линије Црне Горе са возилима окривљеног АА9, у којима су се налазиле прикривене цигарете, након што га је окривљени АА9 позвао телефоном и затражио услугу да провери шта се дешава са возилом којим је управљао окривљени ВВ7, истом помогао тако што је по претходној провери окривљеног АА9 обавестио путем телефона да је кријумчарење откривено и да се склони у циљу избегавања лишења слободе, на који начин је окривљеном АА9 омогућио бекство и избегавање лишења слободе, првостепени суд је утврдио на основу одбране самог окривљеног, која је потврђена и одбраном окривљеног АА9.

У изјављеној жалби окривљени ВВ5 не оспорава чињенично радње које је предузео, већ сматра да на његовој страни нема умишљаја на извршење предметног кривичног дела, будући да је суд пропустио да утврди постојање мотива да поступи противправно, које наводе Апелациони суд оцењује неоснованим, будући да мотив није исто што и умишљај, а осим тога, мотив није битно обележје кривичног дела за које је оглашен кривим. Такође, супротно жалбеним наводима окривљеног ВВ5, он није оглашен кривим да је помогао окривљеном АА9 да се бави протурањем цигарета, већ да је, не вршећи своју службену дужност омогућио окривљеном АА9 бекство и избегавање лишења слободе. Напоследку, што се тиче правне квалификације његових радњи, окривљени ВВ5 указује да као саобраћајни полицајац није био у могућности да изврши кривично дело које му се ставља на терет, јер није био у могућности да омогући прелазак камиона преко границе јер са границом није имао никаквих додирних тачака. Међутим ове радње окривљеном нису ни стављене на терет, а основ инкриминације радњи окривљеног се управо састоји у чињеници да је био полицијски службеник, при чему није било ни од утицаја, које конкретно послове и радне задатке је обављао, већ је обавештавајући путем телефона окривљеног АА9 да је кријумчарење откривено и да се склони у циљу избегавања лишења слободе, истом прибавио корист, а не вршећи своју службену дужност полицијског службеника МУП-а Републике Србије, чији је задатак између осталог откривање учинилаца кривичних дела.

Окривљени ВВ4

Првостепени суд је на основу изведених доказа утврдио да је окривљени ВВ4 у временском периоду од јануара до марта месеца 2007. године у Меленцима бавио се прикривањем и растурањем неоцарињене робе, тако што је у улици _ омогућио смештај неоцарињених цигарета НН лицима „тг4“ и „тг5“ у количинама ближе описаним у изреци пресуде, те исте делом растурао, на тај начин што је почетком марта 2007. године НН лицу „Стојан“ превезао 106 мастер картона неоцарињених цигарета неутврђене марке, теретним моторним возилом марке „Волво“ у место Млада Болеслава у Републици Чешкој и исте испоручио, при чему су цигарете биле сакривене у посебно сачињеном бункеру у предњем делу камиона, а дана 20.03.2007. године превозио за исто лице истим возилом неоцарињене цигарете на релацији Меленци-Кумане, којом приликом је затечен у саобраћају од стране патроле саобраћајне полиције, која му је приликом претреса возила цигарете одузела, а остали део прикривених цигарета је одузет од стране овлашћених лица у магацину у Меленцима дана 21.03.2007. године, те се по налажењу првостепеног суда у радњама окривљеног стичу сва битна обележја једног кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ. У изјављеној жалби бранилац окривљеног ВВ4, адвокат ВБ4, с обзиром на изведене доказе не спори чињенице наведене у оптужењу, осим вредности наведених цигарета, које се разликују у царинским решењима и побијаној пресуди, те сматра да се не може тврдити да се окривљени бавио протурањем наведених цигарета јер је само једном превезао туру цигарета, а приликом превоза друге туре био заустављен од стране полиције, док са смештајем цигарета у магацину у Меленцима он нема везе, јер су цигарете и дуван довезла и лагеровала друга лица. Бранилац окривљеног указује и да је у прекршајном поступку окривљени ВВ4 за то што је у магацину имао у поседу и располагао неоцарињеним цигаретама и балама дувана. Међутим, како је окривљени ВВ4 признао извршење кривичног дела, инкриминисани период и предузете радње - продавање, прикривање и растурање, а с обзиром на количину и вредност робе – цигарета и дувана, чија је вредност правилно обрачуната, како је наведено у претходном делу образложења ове пресуде, управо указују да се окривљени овом делатношћу – кријумчарењем, бавио а у чему је спречен поступањем полиције. Околност да је, након доношења првостепене пресуде, постало правоснажно прекршајно решење, којим је за део робе, пронађен у магацину у Меленцима, окривљени кажњен новчаном казном у износу од 3.700.000,00 динара, без достављених доказа да је та казна и плаћена није околност која доводи у сумњу правилност закључка првостепеног суда у односу на утврђено чињенично стање.

Окривљени ГГ

Да је окривљени ГГ дана 12.09.2007. године, у близини аеродрома у Подгорици прикривао ствар за коју је знао да је прибављена извршењем кривичног дела кријумчарење из члана 230 КЗ, на тај начин што је утоварио у теретно моторно возило марке „_“ у скривени део камиона 84 мастер картона цигарета марке „Baton“, којим је надаље управљао окривљени ВВ7, те тиме извршио кривично дело прикривање из члана 221 став 1 КЗ, првостепени суд је

утврдио првенствено на основу одбрана окривљених ГГ и ВВ7.

Оспоравајући одлуку првостепеног суда, бранилац окривљеног ГГ, адвокат ВВ7, указује да је на првом месту оптужба прекорачена јер су унета субјективна обележја кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ, која нису постојала у оптужници, које наводе Апелациони суд оцењује неоснованим, јер прецизирање изреке пресуде у складу са законским текстом у складу са примењеним законским одредбама не представља прекорачење оптужбе. Осим тога, по ставу одбране нема доказа да је ГГ знао да се ради о нелегалним цигаретама, међутим, као што и сам бранилац у изјављеној жалби наводи, сам окривљени ГГ је изјавио да када је завршио утовар цигарета претпоставио је да се ради о шверцу. Не постоји ни добровољни одустанак од кривичног дела јер је окривљени ГГ окривљеном ВВ7 рекао да не жели да прелази границу са робом, те изашао из камиона пар километара пре границе. Ова теза одбране се не може прихватити јер је окривљени ГГ оглашен кривим да је прикривао ствар за коју је знао да је прибављена извршењем кривичног дела кријумчарење и то тако што је у теретно моторно возило утоварио поменуте цигарете, а околност да није учествовао у самом преласку границе, не може представљати основ за примену института добровољног одустанка.

С друге стране, првостепеном пресудом окривљени ГГ је ослобођен од оптужбе на основу одредбе члана 355 тачка 2 ЗКП, да је дана 13.09.2007. године повезао окривљеног АА9, знајући да се исти бави кријумчарењем цигарета, након што је откривен да се као припадник организоване криминалне групе бави кријумчарењем цигарета, довезао се возилом марке „_“ у Нову Варош и окривљеног АА9 превезао до Бајине Баште ради скривања од полицијских службеника и онемогућавања да буде лишен слободе, чиме би извршио кривично дело помагање учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 КЗ.

Тужилац за организовани криминал се у односу на ослобађајући део за окривљеног Г, ни не жали.

ОДЛУКЕ О КРИВИЧНИМ САНКЦИЈАМА

По налажењу Апелационог суда, првостепени суд је правилно утврдио све околности на страни окривљених које у смислу одредбе члана 54 КЗ утичу да казна буде мања или већа и то како личне и породичне прилике окривљених, тако и степен кривице сваког од окривљених, јачину повреде заштићеног добра, околности под којима је кривично дело учињено, те држање окривљених после извршеног кривичног дела, а код окривљених којима су изречене новчане казне и њихово имовно стање.

Међутим, како је Апелациони суд према окривљенима који су оглашени кривим због извршења кривичног дела из члана 346 став 2 КЗ одбио оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, то је све окривљене, који су оглашени за извршење кривичних дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у стицају са кривичним делом кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ, осим окривљеној АА2, задржавајући им као

правилно утврђене казне затвора и новчане казне за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, на исте и досудио.

У наредном делу образложења детаљно ће бити изнети разлози којима се првостепени суд руководио приликом одлучивања о казнама, те оцењени наводи појединачних жалби одбрана, док се у жалби Тужиоца за организовани криминал конкретно оспорава само одлука о казнама у односу на окривљене АА, АА1, АА3, АА2 и АА4 те у односу на окривљене којима су изречене условне осуде – ГГ1, ГГ4, ГГ6 и ГГ, тако да ће се овај суд у оцену навода жалбе Тужилаштва у овом делу, упустити само у односу на ове окривљене.

АА

Од олакшавајућих околности код окривљеног АА првостепени суд је утврдио чињеницу да је отац троје малолетне деце, те имао у виду ранију осуду због кривичног дела из члана 195 став 3 у вези става 1 КЗ РС, али наведену околност није ценио као отежавајућу, с обзиром да осуда датира из 2002. године, а у питању је кривично дело из области јавног саобраћаја. При наведеном, првостепени суд је ценио и број инкриминисаних радњи за које је окривљени оглашен кривим и његову улогу у организовању извршења кривичних дела у односу на друге окривљене, те правилном оценом свих околности утврдио да је адекватна казна за кривично дело из члана 346 став 1 КЗ, казна затвора у трајању од две године, а за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казна затвора у трајању од пет година и шест месеци и новчана казна у износу од 10.000.000,00 динара, те је правилном применом одредбе члана 60 КЗ окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од шест година и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 13.09.2007. године, до пуштања на слободу након полагања јемства и новчану казну у износу од 10.000.000,00 динара, у ком делу је Апелациони суд уважавањем жалбе окривљеног АА преиначио побијану пресуду јер је окривљени у изјављеној жалби указао да има места преиначењу првостепене пресуде у делу одлуке о урачунавању притвора, јер је након полагања јемства пуштен на слободу дана 10.06.2011. године.

Одлука о казни у односу на окривљеног АА није доведена у сумњу изнетим жалбеним наводима окривљеног, у којима се паушално побија одлука о кривичној санкцији, уз навођење да за такву одлуку суд није дао јасне и разлоге, нити жалбом његовог браниоца, адвоката АБ, који неосновано наводи да је суд ценио ранију осуђиваност као отежавајућу околност. С друге стране, жалба Тужиоца за организовани криминал, у којој се указује да суд није адекватно ценио на страни окривљеног АА улогу и место у хијерархији организоване криминалне групе, такође је оцењена неоснованом, јер је првостепени суд ову околност правилно ценио. Наводе жалбе Тужиоца за организовани криминал, да су окривљени АА, АА1 и АА2, АА3 и АА4 раније осуђивани за кривична дела недозвољене трговине и друга кривична дела из исте главе Кривичног законика, Апелациони суд оцењује неоснованим јер је од ових лица, соим окривљеног АА, једино АА4 раније осуђиван и то због неистоврсност кривичног дела.

Окривљени АА1

У односу на окривљеног АА1, као олакшавајуће околности првостепени суд је ценио чињеницу да је отац троје малолетне деце, до сада није осуђиван, а као отежавајућу, бројност радњи и његову значајну улогу у извршењу кривичног дела за које је оглашен кривим.

Браниоци окривљеног АА1, адвокати АБ1 и АБ2, те адвокат АБ3, паушално наводе да суд није правилно ценио све утврђене околности, да је погрешно као отежавајућу околност ценио бројност радњи и значајну улогу у извршењу кривичног дела, те да није дао јасне разлоге због којих окривљеног осуђује на новчану казну у наведеном износу, које наводе Апелациони суд оцењује неоснованим, из напред изнетих разлога.

Тужилац за организовани криминал, као и у односу на окривљеног АА, АА2, АА3 и АА4 наводи да суд није ценио њихову улогу у извршењу кривичних дела те ранију осуђиваност за кривична дела недозвољене трговине и друга кривична дела из исте главе Кривичног законика, које наводе Апелациони суд оцењује неоснованим, јер је степен кривице првостепени суд адекватно ценио, а окривљени АА1 није раније осуђивано лице.

Окривљени АА3

Код окривљеног АА3 као олакшавајућу околност првостепени суд је ценио да је отац двоје малолетне деце, до сада неосуђиван, а од отежавајућих околности ценио бројност његових радњи, значајну улогу. И његови браниоци паушално наводе да суд није правилно ценио све утврђене околности, да је погрешно као отежавајућу околност ценио бројност радњи и значајну улогу у извршењу кривичног дела, те да није дао јасне разлоге због којих окривљеног осуђује на новчану казну у наведеном износу, које наводе Апелациони суд оцењује неоснованим, из напред изнетих разлога. Тужилац за организовани криминал, и у односу на окривљеног АА3 понавља наводе жалбе, које Апелациони суд оцењује неоснованим, из истих разлога због којих је неоснованим оценио и наводе жалбе у односу на окривљеног АА1.

Окривљена АА2

У односу на окривљену АА2, првостепени суд је као олакшавајућу околност ценио чињеницу да је мајка четворо деце, да је двоје деце малолетно, те да је иста до сада неосуђивано лице, али је имао у виду да је окривљена имала бројне радње у оквиру учињених кривичних дела за која је оглашена кривом. Као што се основано указује у жалбама бранилаца окривљене АА2, суд је неоправдани значај дао околности која се тиче бројности радњи које је окривљена предузела у односу на кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ, јер није адекватно ценио њен степен кривице, будући да је она у то време била супруга окривљеног АА1, те из описа самих радњи које је

предузимала произилази да она у групи, односно као саизвршилац у кривичном делу кријумчарења није имала ту улогу коју су имали окривљени АА1 и АА3, па Апелациони суд налази да је правилном оценом свих околности адекватна казна окривљеној АА2 за кривично дело кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ, за које је оглашена кривом првостепеном пресудом, казна затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју јој се има урачунати време које је провела у притвору од 13.09.2007. до 28.10.2008. године и новчана казна у износу од 1.000.000,00 динара, налазећи да је иста сразмерна како личности окривљене, тако и степену њене кривице и јачини повреде заштићеног добра које је проузроковала сопственим радњама, а из којих разлога је жалбу јавног тужиоца у односу на ову окривљену одбио као неосновану.

Окривљени АА4

Код окривљеног АА4 суд је као олакшавајуће околности ценио да је породичан човек, отац двоје малолетне деце, а као отежавајуће околности његову значајну улогу и бројност радњи извршења кривичног дела у односу на остале окривљене, те и чињеницу да је раније осуђиван због кривичног дела из члана 136 став 3 КЗ РЦГ, али имајући у виду протек времена од раније осуде, исту није ценио као отежавајућу околност. Окривљени и његов бранилац паушално оспоравају одлуку о казни, наводећи да је првостепени суд како утврђену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци за кривично дело кријумчарење, тако и новчану казну у износу од 5.000.000,00 динара превисоко одредио, не дајући јасне разлоге за овакву одлуку, које наводе Апелациони суд из напред изнетих разлога оцењује неоснованим, као и жалбу Тужиоца за организовани криминал у овом делу из разлога који су претходно образложени.

Окривљени АА5

У односу на окривљеног АА5, као олакшавајућу околност првостепени суд је ценио чињеницу раније неосуђиваности, да је породичан човек, отац малолетног детета и у одсуству отежавајућих околности по налажењу Апелационог суда извео правилан закључак да је адекватна казна у конкретном случају за кривично дело кријумчарење казна затвора у трајању од три године у коју ће му се урачунати време у притвору и новчана казна у износу од 1.000.000,00 динара, а са којим закључком је у потпуности сагласан Апелациони суд и који није доведен у сумњу жалбеним наводима окривљеног АА5, његових бранилаца, адвоката АБ5 и АБ, којима се уопштено указује да је казна превисока и да не одговара степену његове кривице.

Окривљени АА6

Код окривљеног АА6, првостепени суд је као олакшавајућу околност ценио његову породичност, чињеницу да је отац троје малолетне деце, а као отежавајућу околност да је исти више пута осуђиван, између осталог и због истоврсног кривичног дела, те да је имао већи број радњи и значајну улогу

у оквиру извршења кривичног дела кријумчарења, па му по налажењу овог суда за кривично дело кријумчарење правилно утврдио казну затвора у трајању од четири године, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору и новчану казну у износу од 4.500.000,00 динара.

Бранилац окривљеног АА6, адвокат АБ6, у изјављеној жалби осим што у уводу наводи да пресуду побија и због одлуке о казни, не указује на неку чињеницу или околност које би биле од утицаја на другачије одлучивање о казни, а које првостепени суд није ценио или није адекватно ценио.

Окривљени АА8

Као олакшавајуће околности на страни окривљеног АА8, првостепени суд је ценио чињеницу да је породичан човек и да је до сада неосуђивано лице, а као отежавајућу околност степен кривице, односно већи број радњи предузетих у циљу остварења обележја кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 КЗ, те по налажењу овог суда извео правилан закључак да је адекватна казна у конкретном случају казна затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору и новчана казна у износу од 5.000.000,00 динара.

Његов бранилац, адвокат АБ8, сматра да је суд требао да цени чињеницу да је окривљеном тешко нарушено здравствено стање, а да је нејасно због чега се сматра да је имао већи број радњи и значајнију улогу у односу на остале окривљене. Апелациони суд изнете наводе оцењује неоснованим, јер с обзиром на степен кривице окривљеног, односно број инкриминисаних радњи које је предузео а у којима се стичу обележја кривичног дела из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, за које је оглашен кривим, нарушено здравствено стање није таквог квалитета да би оправдавало ублажавање казне окривљеном.

Окривљени АА9

У односу на окривљеног АА9, као олакшавајуће околности суд је утврдио да је исти породичан човек, отац двоје малолетне деце, а као отежавајућу околност ценио да је раније осуђиван због истоврсног кривичног дела, па је адекватна казна овом окривљеном, с обзиром на степен кривице у конкретном случају, утврђена казна затвора у трајању од три године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору, као и новчана казна у износу од 4.000.000,00 динара.

АБ9, као бранилац окривљеног АА9, сматра да суд није могао да ценио ранију осуђиваност као отежавајућу околност, јер је за ту осуду наступила законска рехабилитација, а као олакшавајућу околност првостепени суд је пропустио да цени признање окривљеног и кајање које је изразио. Међутим, иако се основано изјављеном жалбом указује да је у односу на окривљеног наступила законска рехабилитација, чињеница да је био осуђиван за истоврсно кривично дело, иако се по закону сматра неосуђиваним лицем, може бити

цењена као његов ранији живот, и, при свим осталим околностима може бити околност коју ће суд ценити приликом одмеравања казне, а што се тиче признања окривљеног исто није таквог квалитета, с обзиром на све друге доказе из којих је утврђена кривица окривљеног, да оправда даље ублажавање казне.

Окривљени ВВ

Од олакшавајућих околности у односу на окривљеног ВВ, првостепени суд је ценио његову породичност, чињеницу да је отац двоје малолетне деце, а као отежавајућу ранију вишеструку осуђиваност, између осталог и због истоврсног кривичног дела, те имао у виду степен кривице који се огледа у броју инкриминисаних радњи које предузео у оквиру извршења кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат ВБ, сматра да се не може рећи да су радње извршења бројне, јер му се ставља на терет да је само два пута пребацио цигарете на територију Румуније, при чему сматра да за неке од наведених осуда је наступила законска рехабилитација, а да су новчане казне неиндивидуализоване, које наводе Апелациони суд оцењује неоснованим, јер не доводе у сумњу јасне и убедљиве разлоге које је првостепени суд изнео приликом утврђивања казне овом окривљеном.

Окривљени ВВ1

У односу на окривљеног ВВ1, суд је као олакшавајућу околност ценио чињеницу да је отац малолетног детета, да је имао мањи број радњи извршења кривичног дела и не претерано значајну улогу, а од отежавајућих његову ранију осуђиваност, те је по налажењу Апелационог суда извео правилан закључак да је адекватна казна у конкретном случају казна затвора у трајању од једне године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору и новчана казна у износу од 100.000,00 динара.

Његов бранилац, адвокат ВБ1, сматра да суд није довољно образложио одлуку о кривичној санкцији, а суштински бранилац није указао на неку чињеницу или околност коју првостепени суд није ценио, па је његова жалба оцењена неоснованом и у овом делу.

Окривљени ВВ9

Код окривљеног ВВ9 првостепени суд је као олакшавајућу околност ценио мањи број радњи и мање значајну улогу у односу на радње извршења кривичних дела, а од отежавајућих околности чињеницу раније осуђиваности, те правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, који закључак није доведен у сумњу жалбеним наводима његовог браниоца, адвоката ВБ1, којима се као и за окривљеног ВВ1 наводи да суд није дао јасне разлоге приликом одабира врсте и висине кривичне санкције.

Окривљени ВВ7

Као олакшавајуће околности на страни окривљеног ВВ7 првостепени суд је ценио чињеницу да је отац малолетног детета, да је породичан човек и да је до сада неосуђиван и, у одсуству отежавајућих околности, по налажењу овог суда, извео правилан закључак да је адекватна казна окривљеном казна затвора у трајању од једне године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору и новчана казна у износу од 300.000,00 динара.

Бранилац окривљеног, адвокат ВВ7, осим што у погледу утврђене казне затвора сматра да суд као олакшавајућу околност није ценио то да је одликован значком примерног војника, што и није олакшавајућа околност у конкретном случају с обзиром на природу кривичног дела, сматра и да је новчана казна у износу од 300.000,00 динара превисока и неоправдана јер се ради о изузетно сиромашном човеку, чија је супруга незапослена, међутим, како из стања у списима предмета произилази да окривљени сопственим радом у пољопривреди остварује средства за егзистенцију, то Апелациони суд налази да је новчана казна у свему адекватна имовинским приликама окривљеног.

Окривљени ГГ5

С обзиром да је првостепена пресуда преиначена у односу на окривљеног ГГ5, по службеној дужности, у складу са одредбом члана 454 ЗКП, те да је према њему одбијена оптужба да је извршио кривично дело из члана 346 став 2 КЗ, Апелациони суд је окривљеног ГГ5, због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ осудио на казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 300.000,00 динара, налазећи да су ове казне првостепеном пресудом правилно утврђене, ваљаном оценом свих околности из члана 54 КЗ.

Окривљена ВВ6

У односу на окривљену ВВ6 првостепени суд је као олакшавајућу околност ценио чињеницу њене неосуђиваности и у одсуству отежавајућих околности, по налажењу Апелационог суда, извео правилан закључак да је адекватна казна окривљеној казна затвора у трајању од шест месеци, у коју ће јој се урачунати време које је провела у притвору. Бранилац окривљене, адвокат АБ, осим што је у уводу жалбе навео да пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији, суштински жалбеним наводима се није осврнуо на ову одлуку.

Окривљени ВВ5

Код окривљеног ВВ5 као олакшавајућу околност првостепени суд је ценио да је раније неосуђивано лице и у одсуству отежавајућих околности

закључио да је адекватна казна у конкретном случају казна затвора у трајању од осам месеци, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору.

Окривљени ВВ5 у изјављеној жалби указује да суд није ценио да је отац малолетног детета са посебним потребама, које је превремено рођено и коме је неопходан константан надзор и медицинска помоћ, о чему је доставио доказе, те истиче и да је његова супруга незапослена, те је он једини хранилац породице. Такође, предложио је да суд одреди да казну издржава на начин прописан одредбом члана 45 став 5 КЗ. Имајући у виду да је степен кривице окривљеног у конкретном случају такав да не оставља могућност блажег кажњавања, јер је окривљени кривично дело из члана 359 став 1 КЗ извршио као овлашћено службено лице Министарства унутрашњих послова, коме је примарни задатак и обавеза, учвршћивање обавезе поштовање закона и спречавање других да не врше кривична дела.

Окривљени ВВ4

Као олакшавајуће околности на страни окривљеног ВВ4 првостепени суд је ценио чињеницу да је породичан човек, отац двоје малолетне деце, да је до сада неосуђиван, па посебно имајући у виду да је због истих радњи прекршајно кажњен 19.07.2007. године на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, окривљеном урачунао наведену казну као утврђену новчану казну, а окривљеног осудио на казну затвора у трајању од једне године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору, док његов бранилац сматра да улога окривљеног није таква да би оправдавала изречену казну. Као што је претходно наведено, околност да је у међувремену окривљени у прекршајном поступку кажњен новчаном казном у износу од 3.700.000,00 динара, без достављених доказа да је та казна и плаћена, није околност од утицаја на другачије одлучивање о казни, док окривљени и његов бранилац, у случају да је казна за царински прекршај или њен део плаћена, могу поднети захтев, у смислу одредбе члана 278 став 1 ЗКП, суду који је судио у првом степену, ради правилног рачунања казне. Што се тиче изречене казне затвора, Апелациони суд је у свему сагласан са закључком првостепеног суда да је казна затвора у трајању од једне године сразмерна личности окривљеног, степену кривице и јачини повреде заштићеног добра и као таква нужна да би се остварила сврха кажњавања у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција.

Окривљени ГГ2

Тужилац за организовани криминал, у односу на окривљеног ГГ2 у делу одлуке о казни, осим што оспорава правну квалификацију радњи окривљеног, па је Апелациони суд у овом делу пресуду испитао по службеној дужности у смислу члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП и нашао да је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ГГ2, првостепени суд ценио да је породичан човек, отац малолетног детета, а од отежавајућих околности ценио да је до сада осуђиван и то због истоврсног кривичног дела, па окривљеног због кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 КЗ осудио на казну затвора у трајању од четири месеца, која је и по налажењу Апелационог суда у свему

сразмерна личности окривљеног и степену његове кривице.

Окривљени ВВ3 и ВВ2

У односу на окривљеног ВВ3 суд је као олакшавајуће околности ценио да је породичан човек, отац двоје деце од којих је једно малолетно, а од отежавајућих околности да је до сада осуђиван, а код окривљеног ВВ2 то што је такође породичан човек, отац троје малолетне деце, од којих је једно болесно и као отежавајућу, чињеницу да је раније више пута осуђиван.

Бранилац окривљених ВВ2 и ВВ3, адвокат ВБ2, оспорава одлуку о казнама јер суд окривљенима изречене казне затвора у трајању од по четири месеца, у које ће им се урачунати време које су провели у притвору, не оспоравајући да су правилно утврђене наведене околности, али сматрајући да је казна превисока, посебно имајући у виду да су раније осуде, осуде због кривичног дела из области јавног саобраћаја, што није нелогично с обзиром да су у питању професионални возачи. Такође, бранилац наводи да у односу на окривљеног ВВ3 није било оправдано изрећи меру безбедности одузимања возила марке „_“, јер то није његов камион-тегљач, него власништво предузећа „_“ д.о.о. док Тужилац за организовани криминал, и у односу на ове окривљене оспорава правну квалификацију радњи, па је Апелациони суд у овом делу пресуду испитао по службеној дужности у смислу члана 451 став 2 тачка 1 КЗ, нашавши да су казне затвора у тајању од по четири месеца нужне али довољне да би се у односу на ове окривљене постигла сврха кажњавања, а да је правилно изречена мера безбедности одузимања возила као предмета извршења кривичног дела, и то према овде окривљеном ВВ3, јер оштећено предузеће током поступка није поставило захтев да им се возило врати.

Окривљени ГГ3

У односу на окривљеног ГГ3, првостепени суд је правилно као олакшавајућу околност ценио да је породичан човек, отац шесторо деце и то малолетне, док је као отежавајућу околност ценио да је до сада осуђиван и то за истоврсно кривично дело, па по налажењу Апелационог суда правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од четири месеца, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору, која је у свему адекватна личности окривљеног, степену његове кривице и јачини угрожавања заштићеног добра. Тужилац у односу на окривљеног је пресуду у односу на окривљеног ГГ3 оспоравао је правну квалификацију радњи па је Апелациони суд у овом делу пресуду испитао по службеној дужности у смислу члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП.

Окривљени ВВ8

У односу на окривљеног ВВ8, првостепени суд је као олакшавајућу околност ценио чињеницу да је породичан човек, отац петоро деце, од којих је троје малолетно и мањи значај инкриминисаних радњи које је предузео, а као отежавајућу околност ценио да је исти до сада осуђиван, између

осталог због истоврсног кривичног дела. Окривљени ВВ8 упоређује висину своје казне са казном окривљеног ГГ4, наводећи да је имао мању улогу, што је првостепени суд и ценио, те истиче да има 54 године и да живи од сопствене зараде, редовно плаћа порез, плаћа факултет деци и још двоје деце који похађају школу, те сматра да има места ублажавању казне, а чему нема места јер је правилно првостепени суд ценио све околности које се тичу како степена кривице окривљеног, тако и његове раније осуђиваности и то и у односу на радње осталих окривљених.

Окривљени ГГ6, ГГ4, ГГ1 и ГГ

Правилно је првостепени суд окривљенима ГГ6, ГГ4, ГГ1 и ГГ изрекао условне осуде, ценећи олакшавајуће околности које се код окривљеног ГГ1 односе на чињеницу да је породичан човек, отац двоје малолетне деце, раније неосуђиван и да је предузео само једну радњу извршења, код окривљеног ГГ6, чињеницу да је признао извршење кривичног дела, да је породичан човек, отац једног детета, до сада неосуђиван, код окривљеног ГГ4 чињеницу да је породичан човек, отац једног детета, до сада неосуђиван, да је његова улога у извршењу кривичног дела била минимална и код окривљеног ГГ чињеницу да је породичан човек, отац двоје малолетне деце, до сада неосуђиван, те да је учинио неспорним чињеничне догађаје на основу којих је оглашен кривим, те имајући у виду њихово држање након извршења кривичног дела и сам начин извршења кривичних дела, извео правилан закључак да ће се и самим упозорењем уз претњу казном затвора на окривљене довољно утицати да више не врше кривична дела, те им свима утврдио казне затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања од две године.

Јавни тужилац у изјављеној жалби наводи да је првостепени суд, ценећи све околности у смислу одредбе члана 54 КЗ, занемарио да су окривљени кријумчарили цигарете чија се вредност креће између 30.000 и 50.000 евра, те да поступање окривљених који делују у оквиру организоване криминалне групе онемогућава изрицање условних осуда јер се не ради о лакшем кривичном делу. Међутим, како су окривљени у конкретном случају оглашени кривим за кривично дело прикривање из члана 221 став 1 КЗ, а да им није ни стављено на терет да су били чланови криминалне групе, то су изнети наводи тужиоца оцењени неоснованим.

Бранилац окривљеног ГГ, адвокат ВВ7 сматра да се у односу на окривљеног ГГ може применити институт добровољног одустанка од кривичног дела што је основ ослобађања од казне, са којим ставом није сагласан Апелациони суд будући да окривљени није оглашен кривим због извршења кривичног дела кријумчарење већ прикривање па је без утицаја то што границу није прешао у возилу у ком је окривљени ВВ7 кријумчарио неоцаријене цигарете.

ОДЛУКА О ТРОШКОВИМА

Као што је наведено у делу ове пресуде који се тиче битне повреде

одредаба кривичног поступка, основано се указује у жалбама окривљеног АА5 и бранилаца окривљених АА1, АА3 и АА2, адвоката АБ1 и АБ2, да је део пресуде који се тиче одлуке о трошковима поступка донет уз битну повреду одредаба кривичног поступка јер је изрека пресуде неразумљива, будући да се у овом делу изреке окривљени обавезују да у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења, плате трошкове поступка чију ће висину одредити посебним решењем, па како такво решење у списима не постоји, то је овај део пресуде, у смислу одредбе члана 458 став 3 ЗКП укинута и у том делу, осим одлуке о паушалу, списи враћени првостепеном суду на поновно одлучивање.

Имајући у виду напред наведено Апелациони суд у Београду је, на основу чланова 459 став 1 ЗКП у вези члана 457 ЗКП и члана 458 став 3 ЗКП, одлучио као у изреци.

Записничар
Марина Барбир

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Зоран Савић